KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2015/1953

av den 29 oktober 2015

om införande av en definitiv antidumpningstull på import av vissa kornorienterade valsade platta produkter av kisellegerat elektrostål med ursprung i Amerikas förenta stater, Japan, Folkrepubliken Kina, Ryska federationen och Republiken Korea

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (nedan kallad *grundförordningen*) ([1]), särskilt artikel 9.4, och

av följande skäl:

A. **FÖRFARANDE**

1. **Provisoriska åtgärder**

(1) Den 13 maj 2015 införde Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) en preliminär antidumpningstull på import till unionen av kornorienterade valsade platta produkter av kisellegerat elektrostål (nedan kallade *kornorienterade elektroplåtar*) med ursprung i Amerikas förenta stater (nedan kallade *USA*), Japan, Folkrepubliken Kina (nedan kallad *Kina*), Ryska federationen (nedan kallad *Ryssland*) och Republiken Korea (nedan kallad *Sydkorea*) (nedan tillsammans kallade *de berörda länderna*) genom förordning (EU) 2015/763 (nedan kallad *förordningen om preliminär tull*) ([2]).

(2) Förfarandet inleddes den 14 augusti till följd av ett klagomål som ingavs den 30 juni 2014 av European Steel Association (nedan kallad *Eurofer* eller *klaganden*) såsom företrädare för tillverkare som svarar för mer än 25 % av unionens sammanlagda produktion av kornorienterade elektroplåtar.

(3) Som anges i skäl 15 i förordningen om preliminär tull omfattade undersökningen av dumpning och skada perioden från och med den 1 juli 2013 till och med den 30 juni 2014 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller *UP* i tabeller). Undersökningen av de tendenser som är av betydelse för fastställandet av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2011 till slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

2. **Efterföljande förfarande**

(4) Efter det att de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för beslutet att införa en preliminär antidumpningstull hade meddelats (nedan kallat *det preliminära meddelandet av uppgifter*), lämnade flera berörda parter skriftliga synpunkter på de preliminära resultaten. De parter som begärde att bli hörda gavs möjlighet till detta. Utfrågningar med förhörsombudet i handelspolitiska förfaranden hölls med de japanska exporterande tillverkarna JFE Steel Corporation och Nippon Steel & Sumitoma Metal Corporation.

(5) Såsom anges i skälen 27, 224 och 239 i förordningen om preliminär tull fortsatte kommissionen att inhämta och kontrollera alla uppgifter som ansågs nödvändiga för dess slutgiltiga konstateranden. Fem ytterligare kontrollbesök gjordes efter införandet av de provisoriska åtgärderna hos följande användare i Europeiska unionen:

— Siemens Aktiengesellschaft, München, Tyskland

— ABB AB, Bryssel, Belgien

— SGB-Smit Group, Regensburg, Tyskland

— Končar – Distribution and Special Transformers, Inc., Zagreb, Kroatien

— Schneider Electric S.A., Metz, Frankrike

([1]) EUT L 343, 22.12.2009, s. 51.

([2]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/763 av den 12 maj 2015 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av vissa kornorienterade valsade platta produkter av kisellegerat elektrostål med ursprung i Amerikas förenta stater, Japan, Folkrepubliken Kina, Ryska federationen och Republiken Korea (EUT L 120, 13.5.2015, s. 10).

(6) Dessutom genomfördes tre kontrollbesök hos följande unionstillverkare:

— ThyssenKrupp Electrical Steel UGO SAS, Isbergues, Frankrike

— ThyssenKrupp Electrical Steel GmbH, Gelsenkirchen, Tyskland

— Tata Steel UK Limited (Orb Electrical Steels), Newport, Förenade kungariket

(7) Alla parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för kommissionens avsikt att införa slutgiltiga antidumpningsåtgärder. De beviljades även en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter efter detta meddelande av uppgifter. En utfrågning med förhörsombudet i handelspolitiska förfaranden hölls med en intresseorganisation för användare.

(8) Kommissionen beaktade de berörda parternas muntliga och skriftliga synpunkter, och ändrade där så var lämpligt de preliminära undersökningsresultaten i enlighet med dessa.

B. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

(9) Så som anges i artikel 16 i förordningen om preliminär tull är den berörda produkten kornorienterade valsade platta produkter av kisellegerat elektrostål, med en tjocklek av mer än 0,16 mm och med ursprung i Japan, Kina, Ryssland, Sydkorea och USA, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7225 11 00 och ex 7226 11 00 (nedan kallad *den berörda produkten*).

(10) En del berörda parter hävdade att den berörda produkten, enligt det som anges i skäl 16 i förordningen om preliminär tull, och den likadana produkten inte var likadana enligt det som anges i skäl 22 i förordningen om preliminär tull, eftersom de inte har samma fysiska och kemiska egenskaper och inte används för samma ändamål. Tre exporterande tillverkare, en intresseorganisation för användare och två enskilda användare hävdade att högpermeabla typer och/eller DR-typer (domain refined) av den berörda produkten borde undantas från undersökningen, eftersom dessa typer antingen inte tillverkades i tillräckliga mängder eller inte tillverkades inom unionen. En av dessa exporterande tillverkare angav att detta bör vara typer av den berörda produkten, med en maximal järnförlust på 0,90 W/kg eller med en magnetisk polarisation på mer än 1,88 T. En annan exporterande tillverkare begärde att typer med en maximal järnförlust på 0,95 W/kg skulle undantas på grund av den begränsade konkurrensmässig överlappningen med produkter som erbjuds av unionsindustrin. En annan exporterande tillverkare hävdade att typer av den berörda produkten, med en maximal järnförlust på 0,90 W/kg vid 1,7T/50 Hz och en permeabilitet (induktion) på minst 1,88 T samt typer med en maximal järnförlust på 1,05 W/kg vid 1,7T/50 Hz och en permeabilitet (induktion) på lägst 1,91 T bör undantas. Dessutom hävdade en användare att typer av den berörda produkten, med en maximal järnförlust på 0,80 W/kg vid 1,7T/50 Hz samt produkttyper med låg bullernivå med en lägsta B 800-faktor på 1,9 T bör undantas. Vissa av användarna hävdade också att produkttyper med mycket låg järnförlust har helt andra egenskaper och slutliga användningsområden och att de därför inte köps av samma kunder eller konkurrerar med andra typer av den berörda produkten. En annan användare hävdade dessutom att två separata analyser bör genomföras avseende skada, orsakssamband och unionens intresse. Slutligen begärde en annan användare att de provisoriska åtgärderna skulle återkallas och, om detta inte skulle vara möjligt, att åtminstone de högpermeabla produkterna (dvs. med en maximal järnförlust på 0,90 W/kg) borde undantas från produktdefinitionen.

(11) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter upprepade flera berörda parter samma begäran. En användare hävdade att det faktum att kommissionen hade fastställt separata minimiimportpriser för tre olika kategorier av kornorienterade elektroplåtar visade vikten av att bedöma de olika kategorierna separat, vilket därför skulle motivera ett undantag.

(12) Kommissionen ansåg att den berörda produkten, oberoende av järnförlust eller bullernivåer, eller om oavsett om det är konventionella produkter eller högpermeabla produkter, är valsade platta produkter av legerat stål med en kornorienterad struktur som gör att produkten kan leda ett magnetiskt fält. Kornriktningen snävar in stålets tekniska och fysiska egenskaper till en unik produkt med en ovanligt grovkorning kornstruktur. Produktdefinitionen omfattar följaktligen en väldefinierad produkt. Kommissionen konstaterade också att alla typer av den berörda produkten har gemensamma kemiska egenskaper och har en huvudsaklig användning, dvs. framställning av transformatorer. Det finns dessutom en viss grad av utbytbarhet mellan de olika typerna av den berörda produkten.

(13) Vad gäller argumentet att ett undantag skulle vara berättigat till följd av den otillräckliga produktionen av vissa typer av den berörda produkten av unionstillverkare, bör det för det första erinras om att ingenting i grundförordningen säger att alla typer av den berörda produkten ska tillverkas av unionsindustrin i kommersiell skala. Dessutom tillverkades flera högpermeabla produkttyper av unionsindustrin under undersökningsperioden. Såsom nämns i skäl 131 nedan visade kontrollen också att unionstillverkarna har investerat i produktion av högpermeabla typer av den berörda produkten som ger dem möjlighet att öka produktionen av kornorienterade elektroplåtar med hög permeabilitet. Dessutom, såsom anges i skäl 12, styrs definitionen av tillämpningsområdet för den undersökta produkten av de tekniska egenskaperna hos de kornorienterade elektroplåtarna. Det begärda undantaget skulle kunna försämra skyddet mot ytterligare skadlig dumpning med avseende på särskilt högpermeabla produkttyper och därigenom skada unionsindustrins nuvarande produktionstakt av dem. Under dessa omständigheter är det faktum att vissa högpermeabla produkttyper av kornorienterade elektroplåtar inte tillverkas av unionsindustrin inget tillräckligt skäl för att undanta dem från produktdefinitionen.

(14) Beträffande påståendet att uppdelningen i tre olika kategorier av kornorienterade elektroplåtar (se skäl 11) visade att ett undantag är motiverat, påminns det om att undersökningen omfattar den berörda produkten enligt definitionen i skäl 9 och att det därför gjordes en omfattande analys av skadan, orsakssambandet och unionens intresse. Det faktum att kommissionen medgav kvalitetsskillnader mellan olika produkttyper och att dessa kvalitetsskillnader beaktades i beslutet om formen för åtgärderna inom ramen för prövningen av unionens intresse, såsom förklaras nedan i skäl 172, kan inte motivera att åtgärdernas räckvidd ändras.

(15) Mot bakgrund av ovanstående avslog därför kommissionen begäran att undanta dessa produkttyper från produktdefinitionen. Kommissionen beaktade dock kvalitetsskillnaderna inom ramen för åtgärden, se skäl 172.

(16) En rysk exporterande tillverkare hävdade att å ena sidan är deras förstasortering av exporterade typer av den berörda produkten (planare och med färre svetsfogar) och deras andra- och tredjesortering av exporterade typer av den berörda produkten (med flera defekter, fogar och brist på planhet) enligt rysk industripraxis inte på något sätt utbytbara (gäller båda riktningarna) och att de utgör olika produkter. De hävdade därför att andra- och tredjesorteringar inte bör omfattas av produktdefinitionen.

(17) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter upprepade den ryska exporterande tillverkaren sitt påstående och hävdade att dessa exporterade typer av andra- och tredjesortering bara kan användas i transformatorindustrin i vissa begränsade tillämpningar först efter det att de bearbetats ytterligare i stålcentraler och därför bör de undantas.

(18) Den nuvarande beskrivningen och KN-numret för den berörda produkten kan omfatta en mängd olika typer sett ur ett kvalitetsperspektiv. Att tillverka produkter av lägre kvalitet ingår emellertid i produktionsprocessen för både unionstillverkare och exporterande tillverkare, och typer av lägre kvalitet tillverkas av samma grundmaterial och med samma utrustning. De exporterande typerna av så kallad andra- och tredjesortering säljs också för användning inom transformatorindustrin och motsvarar helt definitionen för den berörda produkten. Det faktum att ytterligare bearbetning behövs är inte ovanligt och är inget skäl för att undanta en produkttyp. Kommissionen avvisade därför denna begäran.

(19) Mot bakgrund av ovanstående drar kommissionen slutsatsen att den berörda produkten som tillverkas och säljs på de berörda ländernas hemmamarknader och den produkt som tillverkas och säljs av unionsindustrin var likadana i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen. Skälen 16–21 i förordningen om preliminär tull bekräftas följaktligen.

C. **DUMPNING**

1. **Allmän metod**

(20) Eftersom inga synpunkter framförts beträffande kommissionens allmänna metoder som använts för att beräkna dumpningen, bekräftas härmed slutsatserna i skälen 33–45 i förordningen om preliminär tull.

2. **Republiken Korea**

2.1. *Normalvärde*

(21) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter påpekade den enda exporterande tillverkaren att företagets landtransport- och hanteringskostnader borde ha dragits av från normalvärdet. Dessutom måste ombyggnadskostnaden från fullstora band till slittade band anpassas något. I enlighet med den allmänna metod som anges i skäl 56 i förordningen om preliminär tull, godtogs denna begäran och beräkningen ändrades i enlighet med detta. Följaktligen ändras resultaten i skäl 46 i förordningen om preliminär tull när det gäller den exporterande tillverkaren.

2.2. *Exportpris*

(22) Den exporterande tillverkaren hävdade att den utgjorde en enda ekonomisk enhet med sina handelsföretag och sina närstående företag i unionen och att ingen justering i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen därför skulle ha gjorts för att fastställa exportpriset.

(23) Det råder inget tvivel om att den exporterande tillverkaren och de närstående importörerna tillhör samma koncern. Således anses en förening mellan dem föreligga. Under sådana omständigheter måste kommissionen konstruera exportpriset i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen. Påståendet avvisas därför och skäl 50–54 i förordningen om preliminär tull bekräftas.

2.3. *Jämförelse*

(24) Den exporterande tillverkaren begärde även en justering för handelsled enligt artikel 2.10 i grundförordningen och hävdade att försäljningen på hemmamarknaden skedde genom närstående handlare till slutanvändare medan exportförsäljningen faktiskt konstruerades som ett pris för distributörerna eftersom kommissionen drog av försäljnings- och administrationskostnaderna och vinstmarginalerna för närstående handlare i unionen enligt artikel 2.9 i grundförordningen.

(25) Det faktum att exportpriset konstruerades enligt artikel 2.9 i grundförordningen innebär ingen ändring av handelsledet i vilket exportpriset fastställdes. Grunden för det konstruerade exportpriset är fortfarande det pris som slutanvändarna får betala. En justering för handelsled är inte befogad i detta fall eftersom den exporterande tillverkaren sålde till samma handelsled både på hemmamarknaden och på unionens marknad. Den exporterande tillverkaren lade inte fram någon bevisning för att den påstådda skillnaden i handelsled hade påverkat prisernas jämförbarhet, vilket framgår av att det föreligger klara och tydliga olikheter mellan säljarens funktioner och priser i de olika handelsleden på exportlandets hemmamarknad. Den exporterande tillverkaren hävdade snarare att justeringen borde vara samma som den justering som gjorts enligt artikel 2.9 i grundförordningen i fråga om att konstruera exportpriset. Detta påstående avvisades därför.

2.4. *Dumpningsmarginaler*

(26) Som en följd av ändringarna av normalvärdet enligt skäl 21 ovan ska de slutgiltiga dumpningsmarginalerna för Sydkorea ändras på följande sätt:

Land	Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal
Republiken Korea	POSCO, Seoul	22,5 %
	Alla övriga företag	22,5 %

3. **Folkrepubliken Kina**

3.1. *Jämförbart land*

(27) Inga ytterligare synpunkter inkom beträffande användningen av Sydkorea som jämförbart land. Kommissionen bekräftar slutsatserna i skälen 65–71 i förordningen om preliminär tull.

3.2. *Normalvärde*

(28) Normalvärdet för de två exporterande tillverkarna i Kina fastställdes på grundval av priset eller det konstruerade normalvärdet i det jämförbara landet, i det här fallet Sydkorea, i enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen.

(29) Normalvärdet för de kinesiska företagen ändrades i enlighet med ändringen av det normalvärde som fastställts för Sydkorea, såsom anges i skäl 21 ovan.

3.3. *Exportpris*

(30) Eftersom det inte inkommit några ytterligare synpunkter beträffande exportpriset, bekräftas skälen 73 och 74 i förordningen om preliminär tull.

3.4. *Jämförelse*

(31) Eftersom det inte inkommit några synpunkter beträffande jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset, bekräftas skälen 75–78 i förordningen om preliminär tull.

3.5. *Dumpningsmarginaler*

(32) På grundval av deras svar på frågeformuläret, konstaterade kommissionen i skäl 80 i förordningen om preliminär tull att de två samarbetsvilliga exporterande företagen var närstående genom gemensamt ägande. En enda dumpningsmarginal fastställdes därför preliminärt för de två företagen baserat på det vägda genomsnittet av deras individuella dumpningsmarginaler.

(33) Bägge de kinesiska samarbetsvilliga exporterande tillverkarna (Baosteel och WISCO) ifrågasatte kommissionens beslut att behandla dem som närstående företag och att de därigenom fick en vägd genomsnittlig dumpningstull. De hävdade att de konkurrerar både på den inhemska marknaden och på exportmarknader.

(34) Kommissionen upprepar att de två samarbetsvilliga exporterande tillverkarna är varandra närstående genom gemensamt statligt ägande. I det aktuella fallet skulle dock dessa företag ha föga intresse av att samordna sin exportverksamhet efter införandet av åtgärder mot bakgrund av att, såsom anges i detalj nedan i skäl 175 och 176, åtgärderna består av en rörlig tull baserad på samma minimiimportpris för alla exporterande tillverkare. I det slutgiltiga skedet ansåg kommissionen därför att det inte är nödvändigt att fastställa om de två företagen skulle behandlas som en enda enhet enligt artikel 9.5 i grundförordningen. Inom ramen för den aktuella undersökningen fastställdes därför två separata dumpningsmarginaler.

(35) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade klaganden att två individuella tullsatser för de två kinesiska exporterande producenterna skulle kunna leda till samordnad exportverksamhet när priserna faller under minimiimportpriset. De hävdade att en enda tullsats för båda företagen borde inrättas. Som nämnts ovan har dock kommissionen under de särskilda omständigheterna i detta fall indikationer på att internationella priser på medellång till lång sikt sannolikt kommer att förbli högre än minimiimportpriserna. Följaktligen anser kommissionen att risken för samordning mellan de båda exporterande tillverkarna är obetydlig, och att möjligheten att genomföra en interimsöversyn om omständigheterna skulle förändras är ett lämpligare sätt att hantera denna risk. Detta påstående avvisades därför.

(36) Nivån på samarbetsviljan är hög, eftersom importen från de två samarbetsvilliga exporterande tillverkarna utgjorde 100 % av den totala exporten från Kina till unionen under undersökningsperioden. På grundval av detta beslutade kommissionen att fastställa den landsomfattande dumpningsmarginalen till samma nivå som för det samarbetsvilliga företag som hade den högsta dumpningsmarginalen.

(37) På grundval av detta fastställs de slutgiltiga dumpningsmarginalerna för Kina till följande:

Land	Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal
Kina	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd., Shanghai	21,5 %
	Wuhan Iron & Steel Co., Ltd., Wuhan	54,9 %
	Alla övriga företag	54,9 %

4. **Japan**

4.1. *Normalvärde*

(38) Eftersom inga andra synpunkter inkommit, bekräftas härmed fastställandet av normalpriset, i enlighet med skälen 84–85 i förordningen om preliminär tull.

4.2. *Exportpris*

(39) Eftersom inga andra synpunkter inkommit, bekräftas härmed fastställandet av exportpriset, i enlighet med slutsatserna i skälen 86–88 i förordningen om provisorisk tull.

4.3. *Jämförelse*

(40) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriserna, bekräftas slutsatserna i skälen 89 och 92 i förordningen om preliminär tull.

4.4. *Dumpningsmarginaler*

(41) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande dumpningsmarginalerna, bekräftas härmed slutsatserna i skälen 93–95 i förordningen om preliminär tull.

5. **Ryska federationen**

5.1. *Normalvärde*

(42) All produktion av den berörda produkten i Ryssland bestod av konventionella *kornorienterade elektroplåtar* och både förstasortering och andrasortering såldes på unionsmarknaden. Den ryska exporterande tillverkaren hävdade att en justering till normalvärdet borde göras för att beakta det faktum att andrasorteringen exporterades till unionen till lägre priser än förstasorteringen.

(43) Kommissionen övervägde möjligheten av justering till normalvärdet för andrasortering. Det bör påpekas att i enlighet med begäran från den exporterande tillverkaren gjordes en åtskillnad i det preliminära skedet mellan förstasortering och andrasortering varvid priser och kostnader för varje typ av sortering differentierades för att säkerställa en rättvis jämförelse. Denna differentiering i syfte att säkerställa en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset ska bibehållas.

(44) Justeringen av normalvärdet i form av en minskning av produktionskostnaden för andrasortering var inte berättigad. En sådan justering skulle innebära att en betydande andel av kostnaderna inte skulle fördelas på den berörda produkten även om de uppkom för produkten i fråga. Normalvärdet för alla produkttyper beräknades på grundval av de faktiska uppgifter som den exporterande tillverkaren hade lämnat och som kontrollerats på plats. Kommissionen kontrollerade fördelningen av kostnader och det finns inga skäl att motivera en konstgjord fördelning av sådana kostnader eller andra justeringar. Eventuella skillnader i pris mellan olika produkttyper ska redovisas eftersom normalvärdet fastställs per produkttyp. Detta påstående bör därför avvisas.

(45) Företaget hävdade att skillnaderna i dumpningsmarginaler mellan högre kvaliteter och lägre kvaliteter bevisade detta. Det är emellertid ganska vanligt att olika grupper av produkttyper har olika dumpningsmarginaler än andra. En skillnad i dumpningsmarginal kan inte motivera en justering av normalvärdet. Även detta påstående bör därför avvisas.

(46) Unionsindustrin hävdade att kommissionen gjort fel genom att inte göra några justeringar av de ryska tillverkarnas tillverkningskostnader i enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen. Den hävdade vidare att även om kommissionen drog slutsatsen att de ryska tillverkarna tar ut liknande priser inom koncernen jämfört med extern försäljning, gäller frågan om transaktionspriser inom koncernen på ett rimligt sätt återspeglar de fulla kostnaderna för produkten i fråga. Kommissionen har jämfört dessa priser med priserna till tredje parter, och på grundval av detta fastställt att inköpspriserna för råvaror för de två närstående ryska tillverkarna skedde till marknadspris under undersökningsperioden och således återspeglade normala inköpskostnader. Vidare avslöjade undersökningen inte några indikationer om att de totala kostnaderna inte återspeglades i prissättningen. Ingen justering ansågs därför nödvändig.

(47) Eftersom det inte inkommit några ytterligare synpunkter beträffande normalvärdet, bekräftas skälen 98 och 99 i förordningen om preliminär tull.

5.2. *Exportpris*

(48) Den ryska exporterande tillverkaren hävdade att exporten av tredjesortering bör uteslutas från beräkningen av dumpningens omfattning. Eftersom tredjesortering också är den berörda produkten finns det inga skäl att undanta dessa produkter. Påståendet bör därför avvisas.

(49) Den ryska tillverkaren hävdade att justeringarna för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för den närstående importören (Novex) inte är berättigade och har förklarat att den inte delar kommissionens tolkning av artiklarna 2.8 och 2.9 i grundförordningen i detta avseende.

(50) Den ryska exporterande tillverkaren hävdade att en justering för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst enligt artikel 2.9 endast är berättigad när försäljningsvillkoren kräver att en produkt levereras förtullad. Å andra sidan gäller att när produkter säljs otullade är artikel 2.8 tillämplig, det vill säga att avdrag för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst inte är motiverat. Den exporterande tillverkaren hävdade vidare att Novex agerat som ”exportkanal” för NLMK Group, och att Novex inte utfört några importuppgifter och inte ådragit sig kostnader som ”normalt bärs av en importör”.

(51) Såsom förklaras i förordningen om preliminär tull och i strid med påståendena, visade undersökningen att Novex utförde samma importuppgifter för all försäljning av den berörda produkten under undersökningsperioden. Faktum är att Novex utförde sådana uppgifter för ett mycket större sortiment av stålprodukter än enbart den berörda produkten. De olika incoterm-koderna (DDP, DAP eller CIF) ändrar inte det faktum att Novex agerade som närstående importör till unionsmarknaden för alla transaktioner. Ingen bevisning lämnades som kunde vederlägga denna slutsats. Det bekräftas därför att justeringar för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst bör tillämpas i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen.

(52) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter upprepade den ryska exporterande tillverkaren sitt påstående att justering enligt artikel 2.9 inte är motiverad för försäljning som gjorts på DDU/DAP-grund. Inga nya bevis lades dock fram som stöd för detta påstående. Kommissionen vidhåller sin uppfattning att all försäljning bör justeras i enlighet med artikel 2.9, eftersom, såsom förklarats i förordningen om preliminär tull, Novex var verksamt som importör för alla transaktioner och priserna från de ryska exporterande tillverkarna för Novex var otillförlitliga på grund av förhållandet mellan dem.

(53) Eftersom inga ytterligare synpunkter inkommit beträffande exportpriser, bekräftas härmed slutsatserna i skäl 100 i förordningen om preliminär tull.

5.3. *Jämförelse*

(54) Eftersom inga ytterligare synpunkter inkommit beträffande jämförelsen, bekräftas skälen 101 och 102 i förordningen om preliminär tull.

5.4. *Dumpningsmarginaler*

(55) Eftersom inga ytterligare synpunkter inkommit beträffande dumpningsmarginalerna, bekräftas härmed slutsatserna i skälen 103–105 i förordningen om preliminär tull.

6. **Amerikas förenta stater**

6.1. *Normalvärde*

(56) Eftersom det inte inkommit några synpunkter beträffande normalvärdet i USA, bekräftas slutsatserna i skäl 107 i förordningen om preliminär tull.

6.2. *Exportpris*

(57) Eftersom det inte inkommit några synpunkter, bekräftas fastställandet av exportpriset, i enlighet med skälen 108–111i förordningen om preliminär tull.

6.3. *Jämförelse*

(58) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriserna, bekräftas slutsatserna i skälen 112 och 113 i förordningen om preliminär tull.

6.4. *Dumpningsmarginaler*

(59) Inga synpunkter har lämnats på kommissionens preliminära slutsatser när det gäller den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren. Därför bekräftas de dumpningsmarginaler som anges i skälen 114–116 i förordningen om preliminär tull.

7. **Dumpningsmarginaler för samtliga berörda länder**

(60) Med ovanstående som grundval fastställs de slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull, till följande:

Land	Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal
Folkrepubliken Kina	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd., Shanghai;	21,5 %
	Wuhan Iron & Steel Co., Ltd., Wuhan	54,9 %
	Alla övriga företag	54,9 %
Japan	JFE Steel Corporation, Tokyo	47,1 %
	Nippon Steel & Sumitomo Metal Corporation, Tokyo	52,2 %
	Alla övriga företag	52,2 %
Republiken Korea	POSCO, Seoul	22,5 %
	Alla övriga företag	22,5 %
Ryska federationen	OJSC Novolipetsk Steel, Lipetsk; VIZ Steel, Ekaterinburg	29,0 %
	Alla övriga företag	29,0 %
USA	AK Steel Corporation, Ohio	60,1 %
	Alla övriga företag	60,1 %

D. **SKADA**

1. **Definition av unionsindustrin och unionstillverkningen**

(61) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande definitionen av unionsindustrin och unionstillverkningen, bekräftas slutsatserna i skälen 117 och 118 i förordningen om provisorisk tull.

2. **Förbrukningen i unionen**

(62) En japansk exporterande tillverkare hävdade att användningen av intervall för uppgifter om förbrukning i unionen inte är lämpligt, eftersom förbrukningen i unionen inte bör hållas konfidentiella av principskäl.

(63) Som anges i skäl 134 i förordningen om preliminär tull rapporterades importen till Nederländerna av den japanska berörda produkten under ett konfidentiellt KN-nummer under skadeundersökningsperioden. Intervall användes för att skydda sekretessen hos de uppgifter som lämnats av berörda parter. Om exakta siffror i stället för intervall för förbrukningen i unionen hade lämnats, skulle detta ha möjliggjort för en japansk exporterande tillverkare att exakt beräkna importen från de andra exporterande japanska tillverkarna. Dessutom gav de intervall som användes i förordningen om preliminär tull parterna värdefull information. Vidare ger indexen för intervallerna för förbrukningen i unionen en god bild av utvecklingen av den förbrukningen.

(64) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande förbrukningen i unionen, bekräftas slutsatserna i skälen 119–124 i förordningen om provisorisk tull.

3. **Import från de berörda länderna**

3.1. *Sammantagen bedömning av verkningarna av importen från de berörda länderna.*

(65) Två exporterande tillverkare hävdade att den sammantagna bedömningen av importen från deras respektive länder jämfört med importen från de övriga länderna inte kunde motiveras: en av de japanska exporterande tillverkarna hävdade att de bara exporterar högkvalitetstyper av den berörda produkten och eftersom företagets export sjunker så utövar de ingen prispress på unionsmarknaden. Den amerikanska exporterande tillverkare hävdade att importen från USA minskade med 400 % under skadeundersökningsperioden och att den alltid har fastställt priser på mycket högre nivåer än andra tillverkare. En användare hävdade att en sådan sammantagen bedömning är olämplig eftersom importen minskat och det finns skillnader i prissättning, utöver det faktum att en viss exporterande tillverkare säljer typer av den berörda produkten som unionstillverkarna och andra tillverkare i de berörda länderna inte säljer.

(66) Såsom anges i skäl 132 i förordningen om preliminär tull, har det konstaterats att importen från Japan och USA minskade under skadeundersökningsperioden. Dock har även denna import bidragit till pristrycket för den berörda produkten på unionsmarknaden. Import från Japan och USA dumpas, och det råder inget tvivel om att deras produkter konkurrerar direkt med produkter från unionen och produkter från andra exporterande tillverkare. Alla typer av den berörda produkten, inklusive de typer som säljs av de japanska och amerikanska exporterande tillverkarna, säljs för användning vid tillverkning av transformatorkärnor och till samma relativt begränsade kundgrupp. Därför avvisade kommissionen begäran att importen inte borde bedömas sammantaget.

(67) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter upprepade den amerikanska exporterande tillverkaren sin begäran om att importen inte borde bedömas sammantaget och hävdade att dess typer av den berörda produkten inte konkurrerar med de produkter som unionsindustrin sålde på unionsmarknaden enbart av det skälet att företagets produkter hade högre kvalitet jämfört med unionsindustrins produkter.

(68) Utöver de argument som framförts i skäl 66 ovan om importen från USA i allmänhet bör det nämnas att en sammantagen bedömning dock utförs på landsomfattande grunder med beaktande av hela omfattningen av den aktuella produkten snarare än på företagsspecifik basis och att det då endast tas hänsyn till vissa typer av den berörda produkten. Denna begäran avvisades därför.

(69) Kommissionen ansåg att alla kriterier i artikel 3.4 i grundförordningen är uppfyllda, och följaktligen bedömdes importen från de berörda länderna sammantaget vid fastställandet av skada. Detta ledde till att slutsatserna i skälen 125–132 i förordningen om preliminär tull bekräftades.

3.2. *Volym och marknadsandel av importen från de berörda länderna*

(70) Eftersom det inte inkommit några andra synpunkter, bekräftas slutsatserna i skälen 133–136 i förordningen om preliminär tull.

3.3. *Priser på importen från de berörda länderna och prisunderskridande*

(71) Eftersom det inte inkommit några synpunkter bekräftas slutsatserna i skälen 137–148 i förordningen om preliminär tull.

4. **Unionsindustrins ekonomiska situation**

4.1. *Allmänna kommentarer*

(72) En sydkoreansk exporterande tillverkare hävdade att de viktigaste skadeindikatorerna snedvrids eftersom de inte i tillräcklig utsträckning beaktar den föränderliga produktmixen, vilket leder till en gallring av den berörda produkten och den likadana produkten under skadeundersökningsperioden. Tillverkaren hävdade att för att få till stånd en rättvis och riktig bild bör man begära information från unionsindustrin om produktionen i längd, antingen i faktiska uppgifter eller åtminstone genom att på grundval av produktmixen konstruera de längder som tillverkats.

(73) Kommissionen ansåg att den exporterande tillverkaren inte hade tillhandahållit uppgifter som visar att en längdbaserad metod skulle ha ändrat någon av skadefaktorerna. Dessutom är vikt den normala kvantitetsmätningen som används för den berörda produkten och den likadana produkten i samband med dess tillverkning, inköp och försäljning. Uppgifter från Eurostat om den berörda produkten och den likadana produkten är också uttryckta i vikt. Av den anledningen ansågs analysen av vikt vara en korrekt metod och den berörda partens argument avvisas.

(74) På grundval av ovanstående drar kommissionen slutsatsen att en rimlig vägledande bild togs fram genom användning av skadeindikatorerna.

4.2. *Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande*

(75) Samma berörda part och en användare hävdade att vissa av de konstateranden som kommissionen gör i förordningen om preliminär tull var motsägelsefulla: Såsom anges i skälen 220 och 222 i förordningen om preliminär tull angav kommissionen å ena sidan att unionsindustrin ändrar sin tillverkning från konventionella typer till högpermeabla typer av den likadana produkten. Å andra sidan ökade produktionskapaciteten under skadeundersökningsperioden från 486 600 ton till 492 650 ton enligt tabellen i skäl 150 i förordningen om preliminär tull. Enligt dessa berörda parter är det allmänt känt att ett ökat fokus på tunnare (högpermeabla) produkter automatiskt leder till en minskning av produktionskapaciteten.

(76) Kommissionen förkastade dessa argument. För det första berodde kapacitetsökningen framför allt på en ökning av kapaciteten hos en unionstillverkare under skadeundersökningsperioden. Den tillverkaren tillverkar numera endast konventionella typer av den berörda produkten. Skäl 222 i förordningen om preliminär tull handlar framför allt om framtiden och inte bara skadeundersökningsperioden. Detta stärks ytterligare av skäl 196 i förordningen om preliminär tull där det sägs att ”unionstillverkarna kommer att övergå till en produktmix med fler produkter med lägre järnförlust.”

(77) Mot bakgrund av ovanstående bekräftas slutsatserna i skälen 150–154 i förordningen om preliminär tull.

4.3. *Försäljningsvolym och marknadsandel*

(78) Eftersom inga andra synpunkter inkommit, bekräftas slutsatserna i skälen 155–158 i förordningen om preliminär tull.

4.4. *Övriga skadeindikatorer*

(79) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande utvecklingen av andra skadeindikatorer för skadeundersökningsperioden, bekräftas slutsatserna i skälen 159–174 i förordningen om preliminär tull.

4.5. *Slutsats beträffande skada*

(80) I enlighet med artikel 6.1 i grundförordningen drogs slutsatsen om skada nedan på grundval av kontrollerade uppgifter under undersökningsperioden. Insamling och kontroll av uppgifter efter undersökningsperioden, å andra sidan, gjordes inom ramen för analysen av unionens intresse (se även skäl 110 och 111). Tabellen i skäl 170 i förordningen om preliminär tull visade de rekordhöga förlusterna och negativa kassaflödena från år 2012 och framåt. Slutsatsen nedan att unionsindustrin befann sig i en skadevållande situation under undersökningsperioden bekräftas därför.

(81) Även om uppgifter för perioden efter undersökningsperioden beaktades för vissa skadefaktorer, i synnerhet de låga vinsterna under perioden januari–maj 2015, skulle det inte påverka konstaterandet att unionsindustrin befinner sig i en skadevållande situation.

(82) Med beaktande av det ovannämnda och eftersom det inte inkommit några andra synpunkter bekräftades slutsatserna i skälen 175–179 i förordningen om provisorisk tull om att unionsindustrin vållats väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen.

E. **ORSAKSSAMBAND**

5. **Inverkan av den dumpade importen**

(83) Flera parter hävdade att importen från de berörda länderna inte kunde ha vållat den skada som unionsindustrin lidit, framför allt eftersom inget prisunderskridande konstaterats. Det har dessutom hävdats att unionstillverkarna i många fall initierat och legat i täten i fråga om prissänkningar, både i unionen och på andra stora marknader. En japansk exporterande tillverkare tillade att det inte finns någon betydande ökning av den dumpade importen och att import inte sänker priser i betydande omfattning. Detta ger vid handen att denna import inte kunde ha orsakat den skada som unionsindustrin lidit, eftersom den inte kunde ha utövat någon prispress på unionsmarknaden. Efter det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade en japansk exporterande tillverkare att kommissionens påstående att denna import i betydande omfattning pressade ner priserna på unionsmarknaden inte är tillräckligt för att visa att importen orsakat prissänkningar. Konstaterandet att det har skett prisnedgång återspeglar bara en global trend, vilket inte innebär att importen orsakat prissänkningar på unionsmarknaden.

(84) Det hävdades också att kommissionen måste beräkna den faktiska skada som orsakats av den dumpade importen och den skada som vållas av andra kända faktorer, och att tullen inte får vara högre än vad som är nödvändigt för att undanröja den skada som förorsakats enbart av den dumpade importen. Dessa synpunkter upprepades efter det slutliga meddelandet av uppgifter.

(85) Påståendet att importen från de berörda länderna inte kunde ha vållat den skada som unionsindustrin lidit styrktes inte av fakta som framkom under undersökningen. Såsom anges i skälen 137–164 i förordningen om preliminär tull minskade det genomsnittliga priset per enhet för den dumpade importen med omkring 30 % under skadeundersökningsperioden. Detta gjorde att denna import pressade ner priserna på unionsmarknaden i betydande omfattning, och tvingade till och med unionstillverkarna att sänka sina priser långt under kostnadsnivån för att kunna anpassa dem till prisnivån på importen från de berörda länderna. Det finns dessutom klart fastställda tidsmässiga samband mellan, å ena sidan, mängden dumpad import till ständigt sjunkande priser och, å andra sidan, unionsindustrins minskade försäljningsvolym och sjunkande priser som ledde till förluster, vilket visas i skälen 181–183 i förordningen om preliminär tull.

(86) Påståendet att prisminskningarna endast avspeglar en global trend avvisas av följande skäl. För det första finns det inget globalt marknadspris för den berörda produkten, vilket det gör för vissa varor. För det andra visade undersökningsresultaten avseende dumpning olika dumpningsmarginaler vilket visar att prisnivåerna är olika på olika marknader. För det tredje visade undersökningen att prisnivåerna och beräknade prisökningar i olika regioner i världen (för 2014 fram till första kvartalet 2015) inte sker i samma takt. För det fjärde, även om det fanns tecken på prisminskningar i flera regioner i världen under undersökningsperioden, varierade de från region till region, och framförallt priserna på unionsmarknaden, i kraft av att den är en öppen marknad, sjönk kraftigt, vilket sägs i skäl 85 ovan.

(87) Även om det inte förekom något prisunderskridande, vilket konstaterades i förordningen om preliminär tull, hade unionstillverkarna inte möjlighet att fastställa sina priser över sina kostnader, vilket ledde till stora förluster under skadeundersökningsperioden. Avsaknaden av prisunderskridande, som endast är en av de faktorer som måste beaktas i skadeanalysen, innebär således inte att den dumpade importen inte kunde ha vållat skada. Unionsindustrins priser var resultatet av den starka prisnedgång som den dumpade lågprisimporten orsakade. Utan den starka prispressen, skulle det inte ha funnits någon anledning för unionsindustrin att sänka sina priser till så låga nivåer. Unionstillverkarna hade inget annat val än att sälja sina produkter till priser som underskred tillverkningskostnaderna för att försvara sin marknadsandel och upprätthålla en ekonomiskt rimlig nivå på produktionen på

grund av det kraftiga pristryck som den dumpade importen utövade på försäljningspriserna. Således avvisas dessa argument. Vad vidare gäller argumentet att kommissionen måste beräkna den faktiska skada som orsakats av den dumpade importen och den skada som vållats av andra kända faktorer ansåg kommissionen att, vilket redan sägs i skäl 201 i förordningen om preliminär tull, alla andra faktorer, och det även när man beaktade deras potentiella sammantagna verkningar, inte bröt orsakssambandet mellan skadan och den dumpade importen.

(88) Beträffande priser och prissättningen under skadeundersökningsperioden, hävdade en kinesisk exporterande tillverkare att unionsindustrin inledde prissänkningarna i början av skadeundersökningsperioden. En användare hävdade också att den hårda priskonkurrensen snarare berodde på att unionstillverkare och exporterande tillverkare hade försökt bibehålla eller öka sin försäljningsvolym mot bakgrund av minskande efterfrågan.

(89) Såsom anges i skäl 158 i förordningen om preliminär tull avvisas dessa argument. För det första finns inga bevis för att unionsindustrin inledde dessa prissänkningar. För det andra skulle det inte vara ekonomiskt befogat för unionsindustrin att börja sälja produkter med stora förluster utan att de var tvungna till det. Slutligen bör det påpekas att det finns ett klart tidsmässigt samband mellan den dumpade importen till ständigt sjunkande priser och unionsindustrins minskade försäljningsvolym och prisnedgång, vilket ledde till större förluster för unionstillverkarna.

(90) Den kinesiska exporterande tillverkaren hävdade dessutom att det är svårt att se hur de högre priser som togs ut av de exporterande tillverkarna kan orsaka prisfall. En japansk tillverkare hävdade att kommissionen inte lyckats visa något samband mellan prisfallen i unionen och importen av den berörda produkten från de berörda länderna. En användare ifrågasatte giltigheten hos kommissionens huvudargument, eftersom de inte beaktade frånvaron av prisunderskridande. I detta sammanhang poängterade en användare att möjligheten för en tillverkare att klara ett långsiktigt priskrig beror på ett antal faktorer såsom effektivitet, kostnaderna för insatsvaror och produktkvalitet, förutom storleken och styrkan på samt strategin hos den koncern som tillverkarna tillhör.

(91) De berörda parternas argument avvisas av följande skäl. Förutom kommentarerna i skäl 87 kan aggressiva prisstrategier, i synnerhet på unionsmarknaden, upprätthållas längre av de exporterande tillverkarna än av unionstillverkarna av följande skäl: Marknadsandelen för de exporterande tillverkarna på deras hemmamarknader är mycket högre än unionstillverkarnas marknadsandel i unionen. Unionsmarknaden är också en öppen marknad, medan det är svårt för andra konkurrenter, exempelvis unionstillverkarna, att tränga in på de exporterande tillverkarnas hemmamarknader i de berörda länderna. Som ett resultat av överkapaciteten på världsmarknaden till följd av den blomstrande handeln under åren 2003–2010 inleddes den aggressiva prissättningen mellan unionstillverkarna och de exporterande tillverkarna under skadeundersökningsperioden. I detta sammanhang noterade kommissionen att alla exporterande tillverkare, förutom en, rapporterade en högre produktionskapacitet än den faktiska produktionen under undersökningsperioden. Vad slutligen beträffar sambandet mellan prisfallen i unionen och importen av den berörda produkten, finns det ett direkt samband vad gäller sjunkande priser, men inte i samma utsträckning som när det gäller volym.

(92) Av samtliga ovanstående skäl ansåg kommissionen att, vilket redan sägs i skäl 145 i förordningen om preliminär tull, att skadan framförallt belyses av de begränsningar unionstillverkarna stött på på grund av det kraftiga pristrycket på deras försäljningspriser. Detta tryck tvingade dem att sälja sina produkter till priser som underskred tillverkningskostnaderna för att försvara sin marknadsandel på unionsmarknaden, vilket gjorde det möjligt för dem att upprätthålla en hållbar produktionsnivå.

(93) Eftersom inga andra synpunkter har inkommit beträffande den dumpade importen, bekräftas slutsatserna i skälen 181–183 i förordningen om provisorisk tull.

6. **Effekten av andra faktorer**

6.1. *Den ekonomiska krisen*

(94) En berörd part hävdade att, i motsats till slutsatserna i skäl 185 i förordningen om preliminär tull, unionsindustrin underpresterade under skadeundersökningsperioden, framför allt på grund av den minskade efterfrågan på konventionella typer av den berörda produkten på unionsmarknaden. En annan berörd part hävdade att den minskade förbrukningen i unionen med omkring 11 % är den viktigaste förklaringen till att unionsindustrin inte har vållats väsentlig skada till följd av import av de exporterande tillverkarna. Denna berörda part hävdar att trenden för unionsindustrins resultat i fråga om försäljningsvolym följer exakt samma trend som minskningen av unionsförbrukningen och därför är den viktigaste förklaringen till den skada som unionsindustrin lidit.

(95) Såsom sägs i skälen 121 och 156 i förordningen om preliminär tull fanns det en liknande utveckling av förbrukningen i unionen och av unionsindustrins försäljningsvolym, trots att minskningen av unionsindustrins försäljningsvolym var något större än minskningen av förbrukningen. Såsom tidigare nämnts är den avgörande faktorn för fastställandet av skada att unionstillverkarna tvingades sälja sina varor till priser under tillverkningskostnaderna. Den berörda partens påståenden om detta bör därför avvisas. Kommissionen vidhåller dessutom att den ekonomiska krisen lett till minskad efterfrågan i EU, vilket bekräftas i skäl 184 i förordningen om preliminär tull, men det är inte huvudorsaken till skadan. Medan förbrukningen i unionen minskade från 2011 till 2012, var förbrukningen ungefär densamma som 2010. Men under 2010 gjorde unionsindustrin en vinst på 14 %, medan den redovisade en förlust på nästan 10 % under 2012. Slutsaten blir att även om den ekonomiska krisen bidrog till skadan, kan man inte dra slutsatsen att den skulle bryta orsakssambandet mellan den dumpade importen och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(96) Därför bekräftas slutsatserna i skälen 184 och 185 i förordningen om preliminär tull.

6.2. *Unionstillverkarna är inte tillräckligt konkurrenskraftiga*

(97) Den kinesiska exporterande tillverkaren hävdade att det finns många andra faktorer än den dumpade importen som förklarar svårigheterna för unionstillverkarna, t.ex. höga råvarupriser, handel med utsläppsrätter, men de viktigaste är kanske den ekonomiska osäkerheten och en kraftigt minskad konsumtion, särskilt i södra Europa.

(98) Unionstillverkarna befinner sig kanske i ett relativt ofördelaktigt läge om flera andra faktorer (bland annat de höga råvarukostnaderna) jämförs med exporterande tillverkares villkor, såsom tillverkare i Ryssland och USA.

(99) Dessa argument ger dock ingen tillfredsställande förklaring till varför unionsindustrin ändå kunde göra vinster på cirka 14 % under 2010 och åren dessförinnan, med tanke på att detta eventuella kostnadsmässiga ofördelaktiga läge var samma under 2010 och åren dessförinnan.

(100) Påståendet avvisas därför.

6.3. *Import från tredjeländer*

(101) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande import från tredjeländer bekräftas slutsatserna i skälen 189–190 i förordningen om preliminär tull.

6.4. *Unionsindustrins exportresultat*

(102) Två exporterande tillverkare hävdade att de uppgifter som rör unionstillverkarnas export utgör bevis för deras aggressiva prispolitik, eftersom deras priser är betydligt lägre än unionsindustrins vägda genomsnittliga priser och till och med under deras tillverkningskostnader. En annan exporterande tillverkare ansåg att kommissionen borde avgränsa och redovisa de skadliga verkningarna av den ekonomiska krisen och unionsindustrins låga exportförsäljning. En annan användare hävdade att kommissionens slutsats att exporten har legat kvar på en hög nivå, inte varit avgörande för unionsindustrins skada, och inte heller stöds av uppgifterna eftersom exportförsäljningen minskade med 22,7 %, medan försäljningen på hemmamarknaden minskade med 11 % under skadeundersökningsperioden.

(103) Dessa påståenden avvisades av följande skäl. Det lägre exportpriset per enhet som togs ut av unionsproducenterna jämfört med priset på unionsmarknaden bör ses mot bakgrund av det faktum att den till stor del bestod av andrasorterade kornorienterade elektroplåtar som huvudsakligen exporteras och som säljs med rabatt. Dessutom har det redan medgetts i skäl 193 i förordningen om preliminär tull att exportresultatet bidrog till skadan, men att det inte bröt orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

(104) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande inverkan från unionsindustrins exportresultat, bekräftas slutsatserna i skälen 191–193 i förordningen om provisorisk tull.

6.5. *Unionsindustrins överkapacitet*

(105) En annan berörd part nämnde att unionsindustrin lider av kraftig överkapacitet och att unionstillverkarnas minskade produktionsvolym främst kan tillskrivas den minskade konsumtionen inom unionen och den kraftiga minskningen av exportvolymerna för unionstillverkarna, särskilt mellan 2012 och 2013.

(106) Detta påstående avvisades eftersom den påstådda överkapaciteten snarare är en konsekvens av den dumpade importen än orsaken till den skada som unionsindustrin lidit, vilket anges i skälen 194–197 i förordningen om preliminär tull.

(107) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande ovanstående bekräftas slutsatserna i skäl 194–197 i förordningen om provisorisk tull.

6.6. *Den ryska importen är av konventionell kvalitet*

(108) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande ovanstående, bekräftas slutsatserna i skäl 198 och 199 i förordningen om provisorisk tull.

7. **Slutsats om orsakssamband**

(109) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande orsakssamband, bekräftas slutsatserna i skälen 200–202 i förordningen om provisorisk tull.

F. **UNIONENS INTRESSE**

1. **Inledande anmärkningar**

(110) Enligt artikel 6.1 i grundförordningen ska uppgifter avseende en period som infaller efter undersökningsperioden normalt sett inte beaktas. Men när det gäller att avgöra om det finns ett unionsintresse i den mening som avses i artikel 21.1 i grundförordningen kan uppgifter avseende en period som infaller efter undersökningsperioden beaktas för dessa ändamål ([1]).

(111) Synpunkter i fråga om behovet att beakta viktig utveckling efter undersökningsperioden mottogs både från användare och från exporterande tillverkare. De flesta kommentarer och påståenden som lämnades efter införandet av provisoriska åtgärder rör följande utveckling efter undersökningsperioden: Högpermeabla typer av den berörda produkten blir alltmer ovanliga på unionsmarknaden, främst beroende på ikraftträdandet av steg 1 i ekodesignförordningen (som redan nämnts i skäl 233 i förordningen om preliminär tull), men också eftersom unionstillverkarna påstås inte kunna förse marknaden med dessa högpermeabla produkttyper av rätt kvalitet. Dessutom ökade priserna på den berörda produkten och den likadana produkten avsevärt efter undersökningsperioden. Parterna hävdade också att de provisoriska åtgärdernas påverkan på transformatorindustrin hade underskattats av kommissionen, särskilt genom att man undervärderat den berörda produktens andel av användarnas sammanlagda tillverkningskostnader. Slutligen hävdades det att unionstillverkarna hade återställt lönsamheten, och alltså inte längre skulle behöva något skydd.

(112) Denna påstådda utveckling efter undersökningsperioden, och då särskilt kombinationen av en ändrad rättslig ram, kraftiga prisökningar och bristande tillgång på vissa produkttyper på marknaden är, om de kan bekräftas, mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i fallet, relevanta för bedömningen av unionens intresse av att införa lämpliga åtgärder. Kommissionen beslutade därför att, som undantag, ytterligare utreda denna utveckling efter undersökningsperioden under perioden mellan juli 2014 och maj 2015. Såsom anges i skäl 5 ovan och mot bakgrund av vad som sägs i skälen 27, 224 och 239 i förordningen om preliminär tull, samlades ytterligare information om utvecklingen efter undersökningsperioden in och ett antal användare och unionstillverkare besöktes efter införandet av de provisoriska åtgärderna.

([1]) Tribunalens dom av den 25 oktober 2011 i mål nr T-192/08. Transnational Company "Kazchrome" AO, punkt 221.

2. **Unionsindustrins intresse**

(113) Vissa berörda parter hävdade att inga åtgärder behöver införas eftersom unionsindustrin hade en hög lönsamhetsnivå efter undersökningsperioden tack vare betydligt högre priser och att marknaden hade reglerat sig själv. Följaktligen led unionsindustrin inte längre någon skada efter undersökningsperioden.

(114) Såsom anges i skäl 5 ovan utfördes åtta ytterligare kontrollbesök på plats i syfte att kontrollera dessa påståenden. Dessa kontroller visade att lönsamheten för enskilda unionstillverkare skiljer sig åt, men i genomsnitt gjorde unionstillverkarna en förlust på 16,6 % under perioden juli-december 2014, vilket vändes till en vinst på 1,1 % under perioden januari-maj 2015. Därför drogs slutsatsen att unionsindustrins återhämtning var blygsam efter undersökningsperioden. Dessa procentsatser är de vägda genomsnittliga lönsamhetssiffrorna för alla unionstillverkare, såsom de framgår av deras respektive resultaträkningar för perioden januari-maj 2015, uttryckt som en procentandel av deras försäljning i unionen till icke-närstående kunder.

(115) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade en användarorganisation att unionstillverkarna inte längre är utsatta för en skadevållande situation, eftersom deras produktion är i full gång och de har svårt att möta efterfrågan. En användare gjorde en liknande kommentar, nämligen att de fortsatta prisökningarna förmodligen skulle leda till vinstmarginaler på över 5 % redan under våren 2015.

(116) I enlighet med artikel 6.1 i grundförordningen, nåddes slutsatsen om skada på grundval av kontrollerade uppgifter under undersökningsperioden. Insamling och kontroll av uppgifter efter undersökningsperioden, å andra sidan, gjordes inom ramen för analysen av unionens intresse. Tabellen i skäl 170 i förordningen om preliminär tull visade de rekordhöga förlusterna och negativa kassaflödena från år 2012 och framåt.

Även om man beaktar uppgifter för perioden efter skadeundersökningsperioden befinner sig unionsindustrin fortfarande i en skadevållande situation eftersom de blygsamma vinsterna under perioden januari-maj 2015 inte kan kompensera för de fyra åren i följd med höga förluster. Dessutom baseras skadeanalysen på flera faktorer, varav lönsamhet bara är en.

(117) Slutsatsen att unionsindustrin befann sig i en svår situation under undersökningsperioden, bekräftas därför. Eftersom det inte inkommit några andra synpunkter beträffande unionsindustrins intresse, dras slutsatsen att införandet av antidumpningstullar skulle ligga i unionsindustrins intresse, eftersom det skulle tillåta unionsindustrin att återhämta sig från verkningarna av den konstaterade skadevållande dumpningen.

3. **Icke-närstående importörers intresse**

(118) Eftersom det inte inkommit några synpunkter beträffande icke-närstående importörers och handlares intresse, bekräftas slutsatserna i skälen 208–212 i förordningen om preliminär tull.

4. **Användarnas intresse**

4.1. *Inledning*

(119) Såsom anges i detalj i skäl 5 och 6 samlades ytterligare information om utvecklingen efter undersökningsperioden in från användare och besök gjordes oss fem större användare som lämnade omfattande information efter införandet av provisoriska åtgärder.

(120) En berörd part hävdade att den står för en mycket stor del av unionens transformatorindustri, som består av små, medelstora och stora företag som har tillverkning i de flesta av EU:s medlemsstater. Parten hävdade att det finns många små och medelstora företag, som kommer att drabbas hårdast av åtgärderna. I detta sammanhang hävdade den sammanslutning som företräder italienska transformatorföretag att 60 % av all omsättning inom Italien sker genom de italienska små och medelstora transformatorföretagen.

(121) Påståendet att det finns många små och medelstora transformatorföretag som kommer att drabbas hårdast av åtgärderna kunde inte bedömas systematiskt på grund av att inga belägg för detta lades fram. Däremot verkar påståendet rimligt mot bakgrund av de uppgifter som inhämtades från de fem kontrollerade användarna av vilka en är ett litet eller medelstort företag.

4.2. *Utbudsbrist och skillnader i kvalitet*

(122) Efter införandet av de provisoriska åtgärderna hävdade flera användare att tillgången på högpermeabla typer i unionen är begränsad och att situationen förvärrades efter undersökningsperioden. De hävdade att den begränsade tillgången beror på en växande obalans mellan utbudet och den ökande efterfrågan från användarna på dessa särskilda typer av den berörda produkten. I detta sammanhang hävdade de vidare att unionsindustrins kapacitet inte är tillräcklig för att tillgodose den ökande efterfrågan på unionsmarknaden och att inga andra alternativa leveranskällor finns tillgängliga, bortsett från de exporterande tillverkarna. Vidare hävdade de att, trots unionstillverkarnas strategiska beslut att börja tillverka proportionellt sett fler högpermeabla typer än konventionella typer av den berörda produkten, kommer en sådan övergång att ta tid på grund av behovet av att bygga upp och ytterligare fördjupa den tekniska sakkunskap som är nödvändig. Dessutom hävdade vissa användare att antidumpningsåtgärder mot import från de berörda länderna skulle få en ytterligare negativ inverkan på tillgången på högpermeabla typer i unionen på grund av skillnaden i produktionskapacitet och unionstillverkarnas tekniska förmåga. I detta sammanhang hävdade unionsindustrin att det inte finns något rättsligt krav på dem att leverera hela unionens efterfrågan på särskilda typer.

(123) De uppgifter som avsåg perioden efter undersökningsperioden visade att unionstillverkarna hittills inte kunnat möta den totala efterfrågan på alla typer av högpermeabla kornorienterade elektroplåtar, särskilt inte när det gäller produkttyper med en maximal järnförlust på 0,90 W/kg. Dessutom noterades eftersläpningar i produktion och försenade leveranser för dessa typer trots tidigare överenskomna leveransvillkor, särskilt efter undersökningsperioden. En sydkoreansk exporterande tillverkare, som under undersökningsperioden främst exporterade högpermeabla typer av den berörda produkten, upphörde med sin export till unionen efter undersökningsperioden. Skälen till detta stopp är okända. För det fjärde kan det förväntas att efterfrågan på högpermeabla typer av högsta kvalitet av den berörda produkten kommer att fortsätta att öka till följd av genomförandet av steg 1 i ekodesignförordningen som trädde i kraft i juli 2015, vilket närmare beskrivs från och med skäl 140.

(124) När det gäller teknisk expertis och kvalitetsfrågor hävdade flera användare att även i fall där unionsindustrin tillverkade kornorienterade elektroplåtar med den föreskrivna maximala garanterade låga järnförlusten, är den produkt med liknande järnförlust som köps från de exporterande tillverkarna totalt sett av högre kvalitet i fråga om järnförlust och bullerprestanda.

(125) Bevis som lagts fram av användare, som gäller tiden efter undersökningsperioden, pekade på de kvalitetsproblem användarna haft, huvudsakligen i fråga om unionstillverkare. Dessa användare kunde underbygga sina påståenden med bevisning, baserad på intern statistik och tekniska kontroller.

(126) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade en användare att bristen på högpermeabla typer av den berörda produkten är en direkt följd av unionstillverkarnas bristande investeringar. Denna användare hävdade att det bygger på rena spekulationer om EU:s industri för kornorienterade elektroplåtar skulle investera i produktion av högklassiga kornorienterade elektroplåtar eller inte. En annan användare hävdade att det inte är troligt att unionstillverkarna nu skulle uppnå den kvalitet och kapacitet som krävs för att på kort eller lång sikt tillgodose behoven hos användarna inom EU.

(127) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade en användare att den bristande tillgången – i motsats till det aktuella fallet – var ett av de tvingande skälen för att inte införa åtgärder i sin bedömning av unionens intresse i polyesterstapelfibrerärendet eftersom unionsindustrin inte var i stånd att vidta de åtgärder som krävs för att tillgodose unionens efterfrågan ([1]).

(128) Polyesterstapelfiberärendet och det aktuella fallet kan inte jämföras, och det av två skäl. Till skillnad från det aktuella ärendet återkallades klagomålet i polyesterstapelfibrerärendet. Följaktligen var prövningen av unionens intresse olika. I enlighet med artikel 9.1 i grundförordningen kan förfarandet avslutas, om inte ett sådant avslutande strider mot unionens intresse. I det aktuella ärendet ska artikel 21.1 tillämpas där det sägs att åtgärder […] inte får vidtas om myndigheterna på grundval av samtliga lämnade uppgifter *med säkerhet* kan fastslå att det inte ligger i unionens intresse att vidta sådana åtgärder.

([1]) EUT L 160, 19.6.2007, s. 32, skäl 20.

(129) En annan skillnad jämfört med polyesterstapelfibrerfallet var att unionstillverkarna i det fallet omvandlade den berörda produkten ([1]) till andra produkter än den berörda produkten. I det aktuella fallet däremot försöker unionstillverkarna komma ikapp genom att öka produktionen av högpermeabla typer.

(130) Kommissionen kan inte göra en prognos om EU:s tillverkare kommer att uppnå den kvalitet och kapacitet som krävs för att tillgodose behoven hos användarna inom EU inom överskådlig framtid, i synnerhet inte när det gäller tillgången på vissa typer av högpermeabla kornorienterade elektroplåtar. En antidumpningsundersökning syftar förvisso inte till att främja industripolitik, utan målet är bara att man ska återgå till rättvisa konkurrensvillkor mellan unionstillverkare och exporterande tillverkare.

(131) Kontrollen visade dock att unionstillverkarna har investerat i tillverkning av högpermeabla typer av den berörda produkten, trots att detta har varit en utmaning på grund av den svåra ekonomiska situationen för unionstillverkarna under hela skadeundersökningsperioden. En tillverkare lade fram bevis för en ny produktionslinje för kornorienterade högkvalitetselektroplåtar som infördes i augusti 2015.

(132) Mot bakgrund av ovanstående dras slutsatsen att tillgängligheten på högpermeabla typer i unionen var begränsad under undersökningsperioden, och att situationen förvärrades efter den perioden, främst beroende på ökad efterfrågan till följd av ikraftträdandet av steg 1 i ekodesignförordningen.

4.3. *Prishöjningar*

(133) En exporterande tillverkare hävdade att priserna på den berörda produkten efter undersökningsperioden ökade i intervallet 50–70 % jämfört med de genomsnittliga försäljningspriserna för den berörda produkten under skadeundersökningsperioden. En annan exporterande tillverkare hävdade att priserna steg mellan mars 2014 och mars 2015 med cirka 30 %, baserat på offentliga index. Liknande synpunkter inkom från många användare. En användare hävdade att priserna ökade med cirka 8–25 % när man jämför priserna för andra halvåret 2014 och första halvåret 2015 med priserna under skadeundersökningsperioden. En annan användare hävdade till exempel att prishöjningarna i april 2015 var mer än 45 % för högpermeabla typer av den berörda produkten och mer än 25 % för konventionella typer, jämfört med juni 2014. Denna användare hävdade också att denna prisutveckling är hållbar och kommer att fortsätta på kort, medellång och lång sikt. Många användare hävdade också att alla dessa prishöjningar i slutändan skulle leda till företagsnedläggningar, minskad sysselsättning inom unionen och omlokalisering av viss verksamhet till tredjeländer.

(134) Å andra sidan hävdade en berörd part, som visserligen erkände att det förekommit prisökningar efter undersökningsperioden, att dessa prishöjningar ändå inte låg över prisnivåerna för 2010 och 2011.

(135) Undersökningen visade att de påstådda prishöjningarna under perioden efter undersökningsperioden faktiskt hade skett. På grundval av uppgifter från unionstillverkare uppgick för det första prisökningarna i genomsnitt för den likadana produkten till 3 % för perioden juli–december 2014 och till 14 % för perioden januari–maj 2015 jämfört med de faktiska genomsnittliga priserna under undersökningsperioden. Kommissionen har dessutom, på grundval av tillgängliga uppgifter från samarbetsvilliga användare, observerat prisökningar på den berörda produkten på omkring 30 %, och för vissa produkttyper till och med ännu högre under perioden efter undersökningsperioden fram till maj 2015.

(136) Det konstaterades att priserna började stiga under andra halvåret 2014 och fortsatte att stiga ytterligare under första halvåret 2015. Dessa prishöjningar har noterats både för högpermeabla typer och konventionella typer av den berörda produkten och den likadana produkten. På grundval av stickprover på vissa avtal som ingåtts mellan användare och tillverkare för andra halvåret 2015 förväntas dessutom priserna på dessa beställningar ligga mellan 22 % och 53,5 % högre än under undersökningsperioden.

(137) Mot bakgrund av ovanstående dras slutsatsen att prishöjningar har noterats under perioden efter undersökningsperioden (fram till maj 2015), både för högpermeabla typer och för konventionella typer av den berörda produkten och den likadana produkten. Såsom förklaras i skäl 133 ovan förväntas priserna också stiga ytterligare under andra halvåret 2015.

4.4. *Konkurrenskraft hos användarna i unionen*

(138) Såsom anges i skäl 228 i förordningen om preliminär tull, svarar kornorienterade elektroplåtar i egenskap av insatsvara för i genomsnitt cirka 6–13 % av den totala tillverkningskostnaden för en transformator, baserat på uppgifter och prisnivåer under undersökningsperioden. En exporterande tillverkare och flera användare ifrågasatte dessa procentsatser med motiveringen att de förefaller vara betydligt för lågt satta, även under

([1]) EUT L 160, 19.6.2007, s. 31, skäl 15.

undersökningsperioden när priserna för kornorienterade elektroplåtar var mycket lägre än efter undersökningsperioden. Dessutom hävdade alla användare att priserna började öka betydligt efter utgången av undersökningsperioden. Procentandelen 6–13 % baserades på uppgifter från samarbetsvilliga användare, som senare kontrollerades och därför med rätta nämns i förordningen om preliminär tull. Kommissionen har dock medgett att även om den exakta procentandelen av kostnaden för kornorienterade elektroplåtar beror på transformatortypen, är det logiskt att en höjning av priset på kornorienterade elektroplåtar efter undersökningsperioden leder till ökade kostnader för att bygga en transformator, vilket kommer att påverka konkurrenssituationen för transformatortillverkare i unionen. Konkurrenskraften hos transformatortillverkare utanför unionen påverkas dock också till följd av samma tendens till stigande priser från andra halvåret 2014 och framåt för kornorienterade elektroplåtar på marknader som Kina, Indien och Nordamerika, dvs. i likhet med unionsmarknaden.

4.5. *Slutsats om användarnas intresse*

(139) Kommissionen godtar påståendet att införandet av åtgärder skulle leda till ytterligare prisökningar på kornorienterade elektroplåtar, vilket drabbar användarna. Det konstateras också att konkurrenskraften hos användarindustrin skulle påverkas ännu negativare om åtgärder skulle införas i form av en värdetull, med tanke på de betydande prisökningar som inträffade efter undersökningsperioden.

4.6. *Andra faktorer*

(140) Såsom anges i skäl 233 i förordningen om preliminär tull började steg 1 i ekodesignförordningen tillämpas från och med den 1 juli 2015. Det omfattar de nya ekodesignkraven vad gäller små, medelstora och stora krafttransformatorer som syftar till att göra dem energieffektivare.

(141) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter lämnade flera användare synpunkter på följande sätt: För det första leder tillämpningen av steg 1 till ökad efterfrågan på högpermeabla typer av kornorienterade elektroplåtar inom unionen, i synnerhet av typer av kornorienterade elektroplåtar med en maximal järnförlust på 0,90 W/kg. För det andra är tendensen att upphandla högpermeabla typer med mycket låga järnförluster högst sannolikt oåterkallelig eftersom steg nivå 2 (med ännu striktare krav från 2021) kommer att leda till ökad efterfrågan på högpermeabla typer. För det tredje införs i andra länder i världen (såsom Kina, Indien osv.) liknande krav på energieffektivitet, vilket leder till hög efterfrågan på högpermeabla typer av kornorienterade elektroplåtar världen över. För det fjärde, även om det är riktigt att steg 1 i viss utsträckning kan täckas med hjälp av konventionella typer av kornorienterade elektroplåtar, skulle detta medföra ytterligare kostnader till nackdel för användarna, eftersom en annan transformator med större mått måste konstrueras, vilket kräver betydligt mer insatser i fråga om konstruktionsarbete, arbetskraft och material. I vissa fall tillåter inte produktspecifikationen för en given transformator att man överhuvudtaget använder konventionella typer av kornorienterade elektroplåtar.

(142) Kommissionen ansåg att denna ökande efterfrågan, inte bara inom EU utan i hela världen, sannolikt ytterligare försämrar tillgången på högpermeabla typer, särskilt med en maximal järnförlust på 0,90 W/kg, vilket högst förmodligen leder till prisökningar. Det ligger därför i Europeiska unionens allmänintresse, så som det återspeglas i rättsligt bindande produktstandarder, att säkerställa ett tillräckligt utbud av högpermeabla typer för tillverkning och saluföring av transformatorer i unionen, oberoende av deras ursprung.

(143) Mot bakgrund av ovanstående dras slutsatsen att åtgärderna skulle leda till betydande ytterligare ökning av importpriserna utöver dem som redan konstaterats under perioden efter undersökningsperioden.

5. **Slutsats om unionens intresse**

(144) Kommissionen drar slutsatsen att slutgiltiga åtgärder skulle göra det möjligt för unionstillverkarna att återgå till hållbara vinstmarginaler. Om inga åtgärder införs skulle det råda osäkerhet om unionsindustrin skulle kunna göra de investeringar som krävs för att vidareutveckla sina högpermeabla typer av den likadana produkten, som både efterfrågas av användarna och verkligen behövs för att transformatorerna ska uppfylla kraven i ekodesignförordningen.

(145) När det gäller användarnas intresse skulle införandet av åtgärder på den föreslagna nivån negativt påverka både priserna på transformatorer och sysselsättningen i användarindustrin, men denna påverkan kan under de marknadsförhållanden som observerats under undersökningsperioden, inte anses vara oproportionerlig.

(146) Baserat på en bedömning av alla aktörers olika intressen som helhet, drar kommissionen därför slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl som talar emot införandet av slutgiltiga antidumpningstullar på importen av den berörda produkten med ursprung i de fem berörda länderna.

(147) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter noterade flera berörda parter att kommissionen pekade på den stadiga och betydande prisökningen för alla typer under tiden efter undersökningsperioden och att unionstillverkarna återgick till en lönsamhet på 1,1 % under perioden januari–maj 2015. Det hävdades därför att införandet av tullar strider mot unionens intresse. En annan användare hävdade att till följd av höjda priser går stora delar av EU:s transformatortillverkning för närvarande med förlust, särskilt de små och medelstora företagen, samtidigt som EU-industrin för kornorienterade elektroplåtar gör goda vinster.

(148) När det gäller unionstillverkarnas lönsamhet, finns mer information i skäl 116. Såsom anges i skälen 149 och 169 nedan har de kraftiga prisökningarna bland annat föranlett kommissionen att ändra åtgärdernas form för att balansera alla parters intressen. Dessutom, som redan nämnts, erinrar kommissionen om att skadan bedöms på grundval av kontrollerade uppgifter som avsåg undersökningsperioden, medan uppgifter som avser tiden efter undersökningsperioden endast användes inom ramen för analysen av unionens intresse.

(149) Mot bakgrund av utvecklingen efter undersökningsperioden och för att begränsa alla eventuella allvarliga konsekvenser för användare som är starkt beroende av tillgången på produkten i fråga, särskilt högpermeabla typer av hög kvalitet, anser kommissionen att det ligger i unionens intresse att ändra åtgärdernas form och inte införa värdetullar utan i stället rörliga tullar. Om en tull i form av en värdetull skulle införas ovanpå de prishöjningar som skett efter undersökningsperioden, skulle användarna drabbas oproportionerligt, vilket skulle försämra deras konkurrenskraft gentemot konkurrenterna utanför unionen med tanke på den ökade efterfrågan och bristen på marknaden, särskilt på högpermeabla typer. Dessutom skulle det mål som anges i ekodesignförordningen att säkra ett tillräckligt utbud av högpermeabla produkttyper undergrävas om det infördes åtgärder i form av en värdetull med tanke på den ökade efterfrågan på i synnerhet högpermeabla produkttyper.

G. **SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER**

1. **Nivå för undanröjande av skada (skademarginal)**

(150) Efter det preliminära och slutliga meddelandet av uppgifter invände unionsindustrin mot det vinstmål som användes för att fastställa nivån för undanröjande av skada enligt skäl 245 i förordningen om preliminär tull. Unionsindustrin hävdade att en vinstmarginal före skatt på 14 % vore en rimlig och marknadsmässig vinstnivå baserat på den nettovinstmarginal före skatt som unionsindustrin uppnådde under 2010.

(151) Såsom förklaras i skäl 243 i förordningen om preliminär tull motsvarade den vinstmarginal som användes för att bestämma nivån för undanröjande den vinstmarginal som unionsindustrin rimligen kunde förväntas uppnå under normala konkurrensförhållanden utan dumpad import. Det var den procentsiffra som användes under den föregående undersökningen, då unionsindustrins försäljning var lönsam. Såsom anges i skäl 242 i förordningen om preliminär tull ansågs den genomsnittliga vinsten under 2010 vara exceptionellt hög, om man tar hänsyn till de förluster som har uppstått från och med 2011 och de höga priserna, även under 2010, på kornorienterade elektroplåtar på världsmarknaden. Det anses därför rimligt att fastställa målvinstmarginalen till 5 %.

(152) En japansk exporterande tillverkare begärde att bli hörd av förhörsombudet i handelspolitiska förfaranden. Denna berörda part ifrågasatte att kommissionen använt artikel 2.9 för skadeberäkningen, och anförde att artikel 2.9 ingår i grundförordningens dumpningsbestämmelser och inte kan tillämpas analogt för att beräkna skada. Parten hävdade också att bearbetningskostnaderna som en följd av att en närstående part på unionsmarknaden hade slittat det fullstora bandet inte borde ha dragits av och att de använda kostnaderna efter import underskattades. Detta påstående upprepades efter det slutliga meddelandet av uppgifter. En sydkoreansk exporterande tillverkare hade en liknande begäran med motiveringen att priset vid fri omsättning borde baseras på det pris som dess närstående importörer i unionen faktiskt tar ut av de första oberoende kunderna i unionen.

(153) Syftet med beräkningen av skademarginal är att avgöra om det räcker att tillämpa en lägre tullsats på exportpriset på den dumpade importen än den som bygger på dumpningsmarginalen för att undanröja den skada som den dumpade importen orsakat. Denna bedömning bör grundas på exportpriset vid unionens gräns, vilket anses vara jämförbart med unionsindustrins pris fritt fabrik. När det gäller exportförsäljning via närstående importörer konstrueras exportpriset på grundval av återförsäljningspriset till den första oberoende kunden efter justering i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen, vilket är analogt med den metod som använts för beräkningen av dumpningsmarginalen. Eftersom exportpriset är en nödvändig beståndsdel i beräkningen av skademarginalen och eftersom denna artikel är den enda artikel i grundförordningen som ger vägledning om konstruktionen av exportpriset, är det motiverat att tillämpa denna artikel analogt. Artikel 2.9 innehåller också grunden för avdrag för bearbetningskostnader eftersom justeringar för alla omkostnader som har tillkommit mellan import och återförsäljning ska göras. Följaktligen ansåg kommissionen att den metod som använts var riktig och avvisade dessa påståenden.

(154) En annan japansk exporterande tillverkare hävdade att informationen i det preliminära meddelandet av uppgifter inte gör det möjligt att kommentera om kommissionens slutsatser om skada är korrekta och relevanta. Den japanska exporterande tillverkaren begärde i detta ärende den 27 maj 2015 klargöranden om vissa uppgifter som utelämnats och att de skulle lämnas ut. Den hävdade också att kommissionens svar av den 4 juni 2015 inte behandlade begäran på rätt sätt och inte möjliggjorde för företaget att yttra sig om slutsatserna om skada var korrekta och relevanta. Efter det slutliga meddelandet av uppgifter, upprepade den japanska exporterande tillverkaren sina argument och hävdade att förhörsombudet rekommenderade att man skulle frisläppa ytterligare information. För det andra hävdade företaget att i fråga om vissa av de exporterade produkterna i form av fullstora band med råkant för vilka exportpriserna motsvarade värdet av fullstora skurna band, hade man vid justeringarna för fysiska skillnader av dess exportpriser vid beräkningen av skademarginalen inte fullt ut tagit hänsyn till marknadsvärdet för kantskurna fullstora band (jämfört med fullstora band med råkant) och justeringarna överensstämmer därför inte med tillämpliga bestämmelser och relevant rättspraxis. En sydkoreansk exporterande tillverkare hävdade också att dess rätt till försvar hade åsidosatts, eftersom en otillräcklig förklaring lämnades i det preliminära meddelandet av uppgifter i fråga om jämförelsen av de olika produkttyperna.

(155) Vad beträffar begäran om att lämna ut ytterligare information ansåg kommissionen att den inte kunde godkännas eftersom den är skyldig att skydda sekretessen hos andra berörda parter, i detta fall unionstillverkarnas. Eftersom det inte finns några andra sätt att skydda sekretessen på och samtidigt förse parterna med meningsfull information, anser kommissionen att de spann som användes i det preliminära meddelandet av uppgifter är lämpliga. Meddelandet av uppgifter innehöll sålunda all nödvändig information med rätt avvägning mellan rätten till meningsfull information å ena sidan och sekretesskydd å andra sidan.

(156) I fråga om de specifika kommentarerna från den japanska exporterande tillverkaren efter det slutliga meddelandet av uppgifter, behandlar protokollet från hearingen med förhörsombudet i handelspolitiska förfaranden snarare de skiljaktiga åsikterna mellan den japanska exporterande tillverkaren och kommissionens avdelningar, vilket ledde till att förhörsombudet rekommenderade att diskussionerna skulle fortsätta. Förhörsombudet i handelspolitiska förfaranden föreslog också att man skulle kontrollera kommissionens beräkningar som ett alternativ till att röja konfidentiella uppgifter. Ett uppföljande möte med den japanska exporterande tillverkaren hölls den 30 juli 2015 för att förtydliga och lämna ytterligare upplysningar. Dessutom lämnades i det slutliga meddelandet av uppgifter ytterligare information till denne japanske exporterande tillverkare (t.ex. riktpriset för en viss produkttyp, unionens totala försäljningsvärde och försäljningsvolymer). Slutligen bekräftade förhörsombudet även beräkningarna av skadan och hade inte hittat några oegentligheter eller fel. Detta meddelade förhörsombudet den japanska exporterande tillverkaren.

(157) När det gäller andra justeringar för skärning av banden, kunde en skälig justering göras på grundval av justering av vikten (fullstora band med råkant jämfört med kantskurna fullstora band). Efter införandet av provisoriska antidumpningsåtgärder har dock nivån på justeringen korrigerats, eftersom de procentsatser som preliminärt användes för att justera vikten inte var helt korrekta. Den procentandel minskad avkastning som användes för att genomföra justeringen baserades på den bevisning som samlats in under undersökningen på plats hos den japanska exporterande tillverkaren. Efter det slutliga meddelandet av uppgifter, upprepade den japanska exporterande tillverkaren sina synpunkter.

(158) Kommissionen ansåg att denna ändrade justering korrekt återspeglar skillnaden i marknadsvärde mellan kantskurna fullstora band och fullstora band med råkant. Beräkningarna från den japanska exporterande tillverkaren ansågs inte korrekta eftersom man inte hade beaktat nettovikten hos skurna produkter vid beräkningen av skillnaden mellan genomsnittspriserna för kantskurna fullstora band och fullstora band med råkant.

(159) Samma exporterande japanska tillverkare hävdade även att det preliminära meddelandet av undersökningsuppgifter innehöll vissa fel. Faktum är att vissa smärre räknefel konstaterades i det preliminära meddelandet som korrigerades. Till följd av dessa korrigeringar och den korrigering som beskrevs i föregående skäl, ändrades skademarginalen för det japanska företaget till 39,0 %. Såsom anges ovan har förhörsombudet i handelspolitiska förfaranden granskat beräkningarna.

(160) Den ryska exporterande tillverkaren hävdade att de värden för unionsindustrins produktionskostnader som använts vid beräkningen av målprisunderskridandet var orealistiskt höga för vissa produkttyper, jämfört med nästan identiska produkttyper. Efter det slutliga meddelandet av uppgifter upprepades detta argument som innehöll påståenden om oriktigheter i kommissionens beräkning av prisunderskridande och målprisunderskridande, och som pekade på väsentligt olika produktionskostnader för två liknande typer av den berörda produkten.

(161) Kommissionen konstaterade emellertid att uppgifterna om produktionskostnaderna för unionsindustrin är korrekta: Man analyserade framförallt två liknande typer som den ryska exporterande tillverkaren hänvisade till och jämförde med tillverkningskostnaderna för andra typer. Varje skillnad i tillverkningskostnaden för vissa produkttyper jämfört med nästan identiska produkttyper kunde förklaras av de olika kombinationer av unionstillverkare som tillverkar dessa typer.

(162) Därutöver hävdade den ryska exporterande tillverkaren att det inte finns någon symmetri mellan beräkningen av dumpningen och beräkningen av skada när det gäller behandlingen av andrasortering. Tillverkaren pekade på det faktum att, såsom anges i skäl 147 i förordningen om preliminär tull, Rysslands andra- och tredjesortering av den berörda produkten inte jämfördes med unionsindustrins första- och andrasortering av produkterna.

(163) Kommissionen ansåg att det faktum att, för att åstadkomma en rättvis jämförelse av produkttyper, andrasortering inte jämfördes med unionsindustrins produkter varken påverkar riktigheten i beräkningarna av dumpningen eller riktigheten i beräkningarna av skada. Tvärtom, eftersom vid beräkningarna av skada jämfördes enbart liknande produkttyper för att jämförelsen skulle bli rättvis. Detta påstående avvisades därför.

(164) De kinesiska exporterande tillverkarna hävdade att beräkningen av målprisunderskridandet i det preliminära meddelandet av uppgifter var bristfälliga, i synnerhet eftersom beräkningarna enligt uppgift baserades på de genomsnittliga unionspriser som angavs i förordningen om preliminär tull.

(165) Detta påstående avvisades. Den kinesiska exporterande tillverkaren tillverkade och sålde i unionen endast en del av produkttyperna som sedan jämfördes med samma produkttyper som tillverkas och säljs av unionstillverkarna när det gäller beräkningen av målprisunderskridandet. Inga genomsnittliga unionspriser användes i beräkningarna.

(166) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande nivån för undanröjande av skada, och bortsett från förändringen av skademarginalen för en japansk tillverkare från 34,2 % till 39 %, såsom anges i skäl 159, bekräftades slutsatserna i skälen 241–246 i förordningen om preliminär tull.

Land	Företag	Slutgiltig skademarginal
Folkrepubliken Kina	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd., Shanghai;	32,9 %
	Wuhan Iron & Steel Co., Ltd., Wuhan	36,6 %
Japan	JFE Steel Corporation, Tokyo	39,0 %
	Nippon Steel & Sumitomo Metal Corporation, Tokyo	35,9 %

Land	Företag	Slutgiltig skademarginal
Republiken Korea	POSCO, Seoul	37,2 %
Ryska federationen	OJSC Novolipetsk Steel, Lipetsk; VIZ Steel, Ekaterinburg	21,6 %
Amerikas förenta stater	AK Steel Corporation, Ohio	22,0 %

2. **Slutgiltiga åtgärder**

(167) Med hänsyn till de slutgiltiga slutsatserna beträffande dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse bör antidumpningsåtgärder införas för att förhindra att unionsindustrin vållas ytterligare skada av den dumpade importen.

(168) Antidumpningsåtgärder kan anta olika former. Kommissionen har stor valfrihet när det gäller att välja åtgärdernas form, men ändamålet förblir att neutralisera effekterna av den skadevållande dumpningen. En värdetull på mellan 21,5 % och 39 % fastställdes i enlighet med regeln om lägsta tull enligt följande:

Land	Företag	Dumpningsmarginal	Skademarginal	Antidumpningsvärdetull
Folkrepubliken Kina	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd., Shanghai	21,5 %	32,9 %	21,5 %
	Wuhan Iron & Steel Co., Ltd., Wuhan	54,9 %	36,6 %	36,6 %
	Alla övriga företag		36,6 %	36,6 %
Japan	JFE Steel Corporation, Tokyo	47,1 %	39,0 %	39,0 %
	Nippon Steel & Sumitomo Metal Corporation, Tokyo	52,2 %	35,9 %	35,9 %
	Alla övriga företag		39,0 %	39,0 %
Sydkorea	POSCO, Seoul	22,5 %	37,2 %	22,5 %
	Alla övriga företag		37,2 %	22,5 %
Ryska federationen	OJSC Novolipetsk Steel, Lipetsk VIZ Steel, Jekaterinburg	29,0 %	21,6 %	21,6 %
	Alla övriga företag		21,6 %	21,6 %
Amerikas förenta stater	AK Steel Corporation, Ohio	60,1 %	22,0 %	22,0 %
	Alla övriga företag		22,0 %	22,0 %

(169) Såsom anges i skäl 149 ovan är det lämpligt att ändra åtgärdernas form. På grundval av de särskilda omständigheterna i fallet ansåg kommissionen att en rörlig tull i form av en tull på minimiimportpriset skulle vara den lämpligaste formen av åtgärd i detta fall. Å ena sidan skulle ett minimiimportpris göra det möjligt för unionstillverkare att återhämta sig från verkningarna av den skadevållande dumpningen. Det skulle vara ett skyddsnät som skulle kunna gör det möjligt för dem återgå till en hållbar lönsamhet och uppmuntra dem att göra nödvändiga investeringar för att tillverka proportionellt sett fler högpermeabla produkttyper av den likadana produkten. Å andra sidan borde ett sådant minimiimportpris också förhindra eventuella negativa effekter av otillbörliga prisökningar efter undersökningsperioden som skulle kunna påverka användarnas verksamhet mycket kraftigt. Minimiimportpriset skulle också lindra oron hos användare, eftersom de fruktar en brist på den berörda produkten, framförallt i fråga om vissa produkttyper med en maximal järnförlust på 0,90 W/kg som det finns ett akut behov av för att uppnå effektivitetsmålen enligt steg 1 i ekodesignförordningen. Generellt sett skulle det förhindra allvarliga störningar i försörjningen av unionsmarknaden.

(170) Om importen görs till ett cif-pris vid unionens gräns som lägst motsvarar det fastställda minimiimportpriset, tas ingen tull ut. Om importen sker till ett pris som understiger minimiimportpriset, bör den slutgiltiga tullen motsvara skillnaden mellan det tillämpliga minimipriset och nettopriset fritt unionens gräns, före tull. Under inga omständigheter bör tullen vara högre än de värdetullar som anges i skäl 168 och i artikel 1 i denna förordning.

(171) Om importen sker till ett pris som understiger minimiimportpriset ska den lägre av skillnaden mellan det tillämpliga minimipriset och nettopriset fritt unionens gräns, före tull. och värdetullsatser som anges i den sista kolumnen i tabellen i skäl 168, betalas.

(172) Såsom anges i detalj i skäl 19 ovan omfattade undersökningen den berörda produkten, enligt definitionen i skäl 9, och därför genomfördes en omfattande analys av skadan, orsakssambandet och unionens intresse. När kommissionen fattade beslut om åtgärdens form, övervägde den olikheterna i kvalitet enligt följande: För en effektiv tillämpning av minimiimportpriset, samt på grundval av den information som samlats in under undersökningen, beslutade kommissionen att inrätta tre olika kategorier av den berörda produkten som särskiljs på grundval av deras maximala järnförlust. Ett separat minimiimportpris beräknades för var och en av de tre kategorierna. Kategorierna är följande:

— Typer med en maximal järnförlust på 0,90 W/kg.

— Typer med maximal järnförlust på 0,90 W/kg, men inte högre än 1,05 W/kg.

— Typer med en maximal järnförlust högre än 1,05 W/kg.

(173) Typer med en maximal järnförlust på 0,90 W/kg tillhör det högsta delavsnittet av de högpermeabla typerna av den berörda produkten. Typer med järnförlust högre än 0,90 W/kg och till och med 1,05 W/kg ingår inte i det högsta delavsnittet, men är fortfarande högpermeabla typer av den berörda produkten som huvudsakligen tillverkas upp till en maximal järnförlust på 1,05 W/kg. Det avsnittet omfattar även vissa bättre kvaliteter av de konventionella typerna av den berörda produkten. Typer med maximal järnförlust högre än 1,05 W/kg är främst de konventionella typerna av den berörda produkten. Järnförlusten bör mätas i watt per kilogram vid en frekvens på 50 Hz och en magnetisk induktion på 1,7 tesla.

(174) För att tillämpa denna regel blev det nödvändigt att fastställa ett icke skadevållande pris eller ett icke skadevållande minimiimportpris. Vid beräkningen av det icke-skadevållande priset måste hänsyn tas till både den konstaterade dumpningsmarginalen och de tullbelopp som krävs för att undanröja den skada som åsamkats unionsindustrin enligt förordningen om preliminär tull.

(175) Minimiimportpriserna är lika med det viktade genomsnittet av följande:

— Om tullarna grundar sig på nivån för undanröjande av skada: Tillverkningskostnaden under undersökningsperioden för unionstillverkarna och en vinst (5 %) när det gäller USA, Japan, Ryssland och en kinesisk exporterande producent.

— Om tullarna grundar sig på dumpningsmarginalen: Normalvärdet, inbegripet transport (för att komma fram till ett cif-pris vid unionens gräns) vad gäller den koreanska och en kinesisk exporterande tillverkare.

(176) På grundval av denna metod, fastställs minimiimportpriserna till följande nivåer:

De berörda länderna	Produktutbud	Minimiimportpris (euro/ton netto produktvikt)
Folkrepubliken Kina, Japan, Amerikas förenta stater, Ryska federationen, Sydkorea	Produkter med en maximal järnförlust på högst 0,9 W/kg	EUR 2 043
	Produkter med en maximal järnförlust högre än 0,9 W/kg men inte högre än 1,05W/kg	EUR 1 873
	Produkter med en maximal järnförlust högre än 1,05 W/kg	EUR 1 536

(177) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter framfördes följande kommentarer från berörda parter.

(178) För det första hävdade en intresseorganisation för användare att förslaget till minimiimportpris skapar en snedvridning av marknaden genom att prisnivåerna i unionen frikopplas från världsmarknadspriserna. Intresseorganisationen hävdade att kommissionen låste priserna på alla typer av kornorienterade elektroplåtar på en avsevärt högre nivå än de genomsnittliga prisnivåerna som kommissionen hade beräknat för undersökningsperioden plus de tullsatser som fastställs i förordningen om preliminär tull. Organisationen såg inte att det fanns några legitima behov av åtgärder. Den hävdade också att minimiimportpriserna var alltför höga, och därför borde anpassas genom en femprocentig minskning på årsbasis.

(179) För det andra välkomnade den sydkoreanska exporterande tillverkaren också förslaget till ett minimiimportpris som ansågs vara lämpligare än värdetullar. Tillverkaren hävdade dock att kommissionen bör se över sin metod och för varje exporterande tillverkare införa minimiimportpriser som inte är högre än vad som är nödvändigt för att undanröja skadevållande dumpning orsakad av den koreanska exporterande tillverkaren.

(180) För det tredje hävdade en annan användare att de föreslagna minimiimportpriserna är för höga och i varje fall högre än importpriserna under undersökningsperioden plus de värdetullar som anges i det slutliga meddelandet av uppgifter, åtminstone för två av de berörda länderna (Sydkorea och Ryssland). Denna användare hävdade vidare att kommissionen inte bör godta alla produktionskostnader som underlag för beräkningen av den icke-skadevållande nivån utan i stället godta eventuella kostnader som skulle ha burits av en effektiv och konkurrenskraftig tillverkare av kornorienterade elektroplåtar.

(181) För det fjärde uppskattade en annan användare valet av tull på minimiimportpriset i stället för värdetullsatser. Den anmodade dock kommissionen att överväga att fastställa en eller två minimiprisnivåer. Om man inrättade två nivåer, skulle gränsen rimligtvis gå vid den ungefärliga brytpunkten mellan kornorienterade elektroplåtar och högpermeabla typer.

(182) För det femte stödde unionsindustrin ett system med minimiimportpriser baserade på de tre produktkategorierna. Unionsindustrin motsatte sig emellertid den metod som använts för beräkning av dessa minimiimportpriser, eftersom resultatet av kommissionens metod med ett vägt genomsnitt var att de föreslagna minimiimportpriserna var lägre än nivån för fullständigt undanröjande av skada och följaktligen fastställts på en alltför låg nivå. Industrin hävdade också att de nu föreslagna minimiimportpriserna för närvarande ligger långt under de nuvarande marknadspriserna i EU och tredjeländer. Kommissionen bör därför se över sina beräkningar för minimiimportpriset och uteslutande grunda dem på nivån för undanröjande av skada för samtliga exporterande tillverkare genom att lägga till en rimlig vinst (för varje typ av den relevanta produkten som omfattas av respektive produkt). Unionsindustrin upprepade dessutom sin synpunkt att kommissionen borde använda ett vinstmål på 14 % som var vinsten från 2010.

(183) För det sjätte uttryckte den amerikanska exporterande tillverkaren allvarliga tvivel om nyttan och lämpligheten hos kommissionens förslag till minimiimportpriser med tanke på att marknadspriserna på den berörda produkten för närvarande är mycket högre än minimiimportpriserna.

(184) För det sjunde meddelade en annan användare att den snarare stöder införandet av lägsta importpris för hela produktdefinitionen som en kompromisslösning för att beakta motstridiga krav från industrin för kornorienterade elektroplåtar och transformatorindustrin. Denna användare hävdade dock att minimiimportpriserna är för höga (i synnerhet för andra- och tredjesortering, jämfört med försäljningspriserna under undersökningsperioden på vilka det tillkom värdetullar) och skapar en reell fara för unionens transformatorindustri eftersom den kan komma att behöva betala tullar innan unionsindustrin kan uppfylla deras behov.

(185) För det åttonde välkomnade den ryska exporterande tillverkaren kommissionens förslag att anta en rörlig antidumpningstull i form av ett minimiimportpris i stället för värdetullar. Denna exporterande tillverkare hävdade emellertid att den nu föreslagna metoden att beräkna tre olika minimiimportpriser (endast på underlag av olika gränsvärden för maximal järnförlust) utan att skilja mellan vare sig enskilda exporterande tillverkare eller mellan enskilda ursprungsländer, strider mot artikel 9.5 i grundförordningen. Denna exporterande tillverkare hävdade därför att denna metod inte bedömer antidumpningstullar till ett ”lämpligt belopp” och diskriminerar import från Ryssland. Den ryska exporterande tillverkaren begärde också att kommissionen inrättar en fjärde kategori av produkten för beräkning av minimiimportpriserna, som bara skulle innehålla ospecificerade typer eller underkategorier av den berörda produkten med fysiska egenskaper jämförbara med egenskaper hos andrasorteringen och tredjesorteringen av de exporterade typerna. Den ryska exporterande tillverkaren hävdade att minimiimportpriserna – som uteslutande baseras på maximal järnförlust – skulle försätta den ryska tillverkaren, och slutligen Ryssland som den enda leverantören av andrasortering och tredjesortering av de exporterade produkttyperna, i ett helt annat läge än de berörda exportländerna.

(186) Kommissionen granskade noggrant alla synpunkter, och förklarar ytterligare nedan den metod som använts mot bakgrund av dessa synpunkter, och kom fram till följande slutsatser.

(187) Kommissionen använde följande metod för att beräkna de tre minimiimportpriserna. Som i alla antidumpningsundersökningar samlade kommissionen in uppgifter för undersökningsperioden, som kontrollerades, för att fastställa normalvärdet per produkttyp och icke-skadevållande riktpriser för unionsindustrin, även det per produkttyp. Riktpriserna för unionsindustrin bestod av produktionskostnaden till vilken en rimlig vinst lades. På grundval av dessa uppgifter tillämpades den metod som anges i skäl 169 och följande. Nivåerna på minimiimportpriserna är därför direkt baserade på kontrollerade uppgifter för undersökningsperioden. Dessutom beaktades regeln om lägsta tull. Då värdetullarna baserades på dumpningsmarginalen, användes normalvärdena, till vilka transportkostnader lades för att komma fram till ett cif-pris vid unionens gräns, i beräkningen av minimiimportpriserna. Då värdetullarna baserades på nivån för undanröjande av skada, användes det icke-skadliga riktpriset för unionsindustrin användes. Minimiimportpriserna beräknades sedan som ett vägt genomsnitt av de normalvärden och icke-skadevållande målpris som använts. Vägningsfaktorn fastställdes på grundval av den del av volymen av importen till unionen från de företag där värdetullen baseras på dumpningsmarginalerna och den del av importvolymen från de företag där värdetullen baseras på nivån för undanröjande av skada. Varje minimiimportpris är ett vägt genomsnitt av priserna (normalt värde och riktpriser) för de olika produkttyperna inom var och en av de tre produktkategorierna.

(188) De tre minimiimportpriserna för tre olika produktkategorierna gäller alla exporterande tillverkare och alla berörda länder, om priset cif vid unionens gräns är lika med eller högre än minimiimportpriset (i sådana fall ska ingen tull betalas). När tull ska betalas, dvs. när exportpriserna är lägre än minimiimportpriset, ska den tillämpliga tullsatsen utgöras av den lägre av skillnaden mellan det tillämpliga minimipriset och nettopriset fritt unionens gräns, före tull och värdetullsatser. Följaktligen ska individuella tullsatser tillämpas på varje exporterande tillverkare. Under inga omständigheter bör tullen vara högre än de värdetullsatser som är specifika för varje enskild exporterande tillverkare i varje berört land. Ett alternativt scenario, som flera berörda parter föreslagit, var att inför olika minimiimportpriser för varje exporterande tillverkare. Detta skulle dock betyda minst 21 olika minimiimportpriser (dvs. tre minimiimportpriser för de tre kategorierna gånger de sju samarbetsvilliga exporterande tillverkarna), vilket skulle göra genomförandet av åtgärderna mycket svårt för tullmyndigheterna, dock inte omöjligt.

(189) Minimiimportpriserna jämfördes därefter med priserna på unionsmarknaden efter undersökningsperioden. Uppgifter om priserna erhölls från användarna och från unionsindustrin under undersökningen efter det preliminära meddelandet av uppgifter, såsom anges i skäl 5 och 6. Undersökningen visade att de föreslagna minimiimportpriserna, i synnerhet det för produkterna av högsta kvaliteten, för de tre olika produktkategorierna, är lägre än försäljningspriserna efter undersökningsperioden, och följaktligen skulle ingen tull betalas. Såsom anges i skälen 182 och 183 bekräftades denna slutsats i undersökningen genom uttalanden från unionsindustrin, flera användare och den amerikanska exporterande tillverkaren.

(190) Mot bakgrund av ovanstående avvisar kommissionen alla påståenden vad beträffar den använda metoden och minimiimportprisnivåerna.

(191) Beträffande påståendet att kommissionen låser priserna, påminner kommissionen om att man har tre minimiimportpriser för tre olika produktkategorier för att undanröja verkningarna av skadevållande dumpning och för att förebygga negativa effekter för användarna på grund av otillbörliga prisökningar efter undersökningsperioden såsom anges i skäl 169 ovan. Kommissionen skapar inte en snedvridning av unionsmarknadspriserna som i allmänhet är högre än de föreslagna minimiimportpriserna, såsom förklaras i skäl 189. Dessutom är minimiimportpriserna inget lägsta pris, så exporterande tillverkare kan, om de så önskar, fortfarande sälja till priser under minimiimportpriset. Unionstillverkare, exporterande tillverkare och unionstillverkare kan alltså fortfarande priskonkurrera med varandra, oberoende av de fastställda minimiimportpriserna.

(192) Beträffande påståendet att (ett eller) två minimiimportpris(er) skulle ha varit lämpligare än de tre föreslagna minimiimportpriserna noterade kommissionen målet för prisskillnaden (ca 170 euro per ton, se skäl 176) för den första och den andra produktkategorin, som båda består av högpermeabla typer av den berörda produkten. Genom att ha bara två minimiimportpriser med en brytpunkt mellan konventionella och högpermeabla typer av den berörda produkten, skulle priset för den första produktkategorin (dvs. produkttyper med en maximal järnförlust på högst 0,9 W/kg) kombineras med priset för den andra produktkategorin som huvudsakligen också består av högpermeabla typer av den berörda produkten, men med en högre maximal järnförlust. Om en sådan metod skulle ha använts, skulle minimiimportpriset för högpermeabla produkttyper av högsta kvalitet proportionellt sett undervärderats. Vad gäller påståendena att inga individuella tullar tillämpas på varje exporterande tillverkare, hänvisas till skäl 187 ovan som beskriver den metod enligt vilken individuella tullar tillämpas om värdetull ska betalas.

(193) När det gäller påståendet att kommissionen inte bör godta alla produktionskostnader som underlag för beräkningen av den icke-skadevållande nivån, utan snarare alla kostnader som en effektiv och konkurrenskraftig tillverkare har, påminns det om att beräkningen grundades på kontrollerade uppgifter. Eftersom detta påstående inte var underbyggt och inga alternativa metoder har lämnats om hur sådan justering av produktionskostnaden bör göras, avvisade kommissionen påståendet.

(194) Förslaget att varje år minska minimiimportpriset med 5 % skulle inte ligga i linje med syftet att undanröja skadevållande dumpning. Dessutom lämnades ingen bevisning som skulle motivera en sådan minskning med 5 % varje år.

(195) När det gäller begäran om att inrätta en fjärde produktkategori, som bara innehåller ospecificerade typer eller underkategorier av den berörda produkten, ansåg kommissionen att det inte finns något tydligt riktmärke för att införa en ytterligare uppdelning. Minimiimportpriserna baseras också på en blandning av produkttyper, oavsett om dessa exempelvis var fullstora eller slittade, och även oberoende av om de var förstasortering eller inte. De tre olika produktkategorierna är baserade på maximal järnförlust, vilket är ett objektivt icke-diskriminerande kriterium.

(196) Två användare begärde också att man begränsade åtgärdernas giltighetstid till en period som är kortare än fem år, med motiveringen att ett säkerhetsnät på mer än 2–3 år inte är nödvändigt för att ge EU:s industri för kornorienterade elektroplåtar tillräckliga incitament för att investera i produktion av högkvalitativa kornorienterade elektroplåtar.

(197) Användarna kunde dock inte underbygga sitt påstående att en relativt kort period på 2–3 år skulle vara tillräcklig för att investera och för att uppnå åtminstone en viss avkastning på investeringar. I enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen ska en slutgiltig antidumpningstull upphöra att gälla fem år efter det att den infördes.

(198) Om marknadsförhållandena förändras, innehåller grundförordningen flera alternativ. Om ändringen är varaktig, föreskriver artikel 11.3 i grundförordningen att en översyn av behovet av en fortsatt tillämpning av åtgärder kan begäras, under förutsättning att en rimlig tid om minst ett år har gått sedan den slutgiltiga åtgärden infördes. Om ändringen är tillfällig, får i enlighet med artikel 14.4 i grundförordningen åtgärder endast upphävas tillfälligt om marknadsförhållandena tillfälligt har ändrats i en sådan omfattning att det finns anledning att anta att skada inte kommer att återuppstå om åtgärderna tillfälligt upphävs. Kommissionen kommer så snart som möjligt att undersöka innehållet i alla vederbörliga motiverade begäran som gjorts enligt en av dessa två bestämmelser, för att bibehålla en välavvägd skyddsnivå mot skadevållande dumpning.

(199) Slutligen kunde påståendet från den ryska exporterande tillverkaren att minimiimportpriset inte enbart bör grundas på järnförlust inte godtas av följande skäl. Maximal järnförlust är ett objektivt kriterium för att skilja mellan olika typer av den berörda produkten från varandra, medan skillnaden mellan första- och andrasortering av den berörda produkten snarare är en mycket subjektiv bedömning, vilket skulle försvåra all övervakning av genomförandet av åtgärderna. Vidare skiljer inte minimiimportpriset mellan enskilda exporterande tillverkare och de berörda länderna, vilket beskrivs närmare i skäl 187 ovan.

(200) De individuella företagsspecifika antidumpningsåtgärder som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av denna undersökning. De avspeglar alltså den situation för företagen som konstaterades föreligga enligt undersökningen. Dessa åtgärder är således endast tillämpliga på import av den berörda produkten med ursprung i det berörda landet som är producerad av de rättssubjekt som nämns. Import av den berörda produkten tillverkad av ett annat företag som inte uttryckligen nämns i denna förordnings normativa del, samt närstående enheter till de uttryckligen nämnda företagen, ska omfattas av de åtgärder som är tillämpliga på ”Alla övriga företag”. De bör inte omfattas av någon av de individuella antidumpningsåtgärderna.

(201) Ett företag får begära att dessa individuella antidumpningsåtgärder tillämpas om det ändrar namnet på enheten eller inrättar en ny tillverknings- eller försäljningsenhet. Denna begäran ska riktas till kommissionen ([1]). Begäran måste innehålla all relevant information, inklusive följande: inhemsk försäljning och exportförsäljning som hänger samman med exempelvis namnändringen eller ändringen av tillverknings- eller försäljningsenheterna. Kommissionen kommer att uppdatera förteckningen över företag med individuella antidumpningsåtgärder om detta är befogat.

(202) För att minimera risken för ett kringgående, anses det i detta fall krävas särskilda åtgärder för att trygga en korrekt tillämpning av antidumpningsåtgärderna. De särskilda åtgärderna omfattar följande: Uppvisande för medlemsstaternas tullmyndigheter av en giltig faktura och ett giltigt fabriksintyg som uppfyller de krav som anges i artiklarna i denna förordning. Import som inte åtföljs av en sådan faktura och ett fabriksintyg ska omfattas av den tillämpliga värdetullsatsen för alla övriga företag utan hänvisning till minimiimportpriser.

(203) Om det sker en förändring i handelsmönstret på grund av införandet av åtgärder enligt artikel 13.1 i grundförordningen, får en undersökning beträffande kringgående inledas och, om villkoren för detta är uppfyllda, får en värdetull åläggas.

(204) Dessutom, i syfte att på bästa sätt undvika att åtgärderna absorberas, i synnerhet mellan närstående företag, kommer kommissionen omedelbart att inleda en översyn i enlighet med artikel 12.1 i grundförordningen och kan komma att låta registrera import i enlighet med artikel 14.5 i grundförordningen, om det framläggs bevisning för sådant beteende.

3. **Inget uttag av de preliminära tullarna**

(205) De preliminära tullar i form av värdetullar på mellan 21,6 % och 35,9 % för import av den berörda produkten som tillämpades under perioden 13 maj 2015–13 november 2015 ska inte tas ut. Kommissionen ansåg att, mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i det aktuella fallet, skulle uttag av preliminära tullar som tagit en annan form än de slutgiltiga tullarna, inte vara i linje med unionens intresse, eftersom priserna under denna period generellt sett var högre än de fastställda minimiimportpriserna.

(206) Alla parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att rekommendera införande av slutgiltiga antidumpningstullar. De gavs även möjlighet att inom en viss tid efter detta meddelande av uppgifter inkomma med synpunkter. De andra parternas skriftliga synpunkter togs i beaktande, men var inte av sådan karaktär att slutsatserna behövde ändras.

H. **ÅTAGANDEN**

(207) Den ryska och sydkoreanska exporterande tillverkaren gjorde prisåtaganden i enlighet med artikel 8.1 i grundförordningen. Den sydkoreanska exporterande tillverkaren drog senare tillbaka sitt erbjudande.

([1]) Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat H, 1049 Bryssel, Belgien.

(208) Den ryska exporterande tillverkaren exporterar två typer av kornorienterade elektroplåtar (”förstasortering” och ”andrasortering”, med t.ex. ytdefekter) som alla ingår i det lägsta produktsortimentet (produkter med en maximal järnförlust högre än 1,05 W/kg). Inom denna produktkategori begärde tillverkaren två minimiimportpriser utöver dem som fastställts för tullen, för att göra skillnad mellan de två typerna av den berörda produkten som företaget exporterar till unionen. Den ryska exporterande tillverkaren har ett antal närstående företag i unionen, men den berörda produkten har hittills sålts uteslutande via tillverkarens närstående handlare i Schweiz.

(209) Kommissionen undersökte detta erbjudande, mot bakgrund av åtgärdernas form, dvs. minimiimportpriser som fastställdes för tre kategorier av produkttyper, tillämplig på alla exporterande tillverkare från alla berörda länder, såsom anges ovan i skälen 175 och 176 ovan. Erbjudandet om åtagande skiljer sig väsentligt från denna strategi och skulle kräva en företagsspecifik åtgärd.

(210) Skillnaden mellan förstasortering och andrasortering föreföll vara mycket subjektiv när det gäller genomförandeåtgärder eftersom det föreslås att man skiljer mellan de två produkttyperna med hänvisning till en rysk standard. Kommissionen ansåg att detta gör åtagandet ogenomförbart, i minst eftersom denna standard skulle vara ett komplement till den skillnad som görs mellan produkttyper på grundval av järnförlust.

(211) Dessutom gör det stora antalet produkttyper (tillverkarens hela sortimentet av den berörda produkten) som tillverkaren säljer i unionen samt dess företagsstruktur erbjudandet svårt att övervaka för kommissionens avdelningar, särskilt mot bakgrund av åtgärdernas form, dvs. de övergripande minimiimportpriser som fastställdes för de tre kategorierna produkttyper i stället för de vanligare värdetullarna. Slutligen har i detta särskilda fall unionens övergripande intresse och inverkan på användarna redan beaktats genom minimiimportpriserna såsom anges i skälen 149 och 169. Detta utgör ytterligare ett skäl för att avslå det erbjudna prisåtagandet.

(212) På grundval av ovanstående, och av allmänpolitiska skäl, avslog kommissionen erbjudandet om åtagande från den ryska exporterande tillverkaren.

(213) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

(1) En preliminär antidumpningstull införs på import av kornorienterade valsade platta produkter av kisellegerat elektrostål, med en tjocklek av mer än 0,16 mm, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7225 11 00 (Taric-nummer 7225 11 00 11, 7225 11 00 15 och 7225 11 00 19) och ex 7226 11 00 (Taric-nummer 7226 11 00 12, 7226 11 00 14, 7226 11 00 16, 7226 11 00 92, 7226 11 00 94 och 7226 11 00 96) med ursprung i Amerikas förenta stater, Japan, Folkrepubliken Kina, Ryska federationen och Republiken Korea.

(2) Den slutgiltiga antidumpningstull som ska tillämpas på den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av de rättsliga enheter som anges i punkt 4 ska vara skillnaden mellan de minimiimportpriser som fastställs i punkt 3 och nettopriset fritt unionens gräns, före tull, om det senare priset är lägre än det förra. Ingen tull ska tas ut i de fall där nettopriset fritt unionens gräns är lika med eller högre än det motsvarande minimiimportpris som fastställs i punkt 3. Under inga omständigheter får tullbeloppet vara högre än de värdetullsatser som anges i punkt 4.

(3) För tillämpning av punkt 2 ska det minimiimportpris som fastställs i tabellen nedan gälla. Om det vid kontroll efter importen konstateras att det nettopris fritt unionens gräns som faktiskt betalats av den första oberoende kunden i unionen (priset efter import) är lägre än det nettopris fritt unionens gräns, före tull, som framgår av tulldeklarationen, och priset efter import är lägre än minimiimportpriset ska ett tullbelopp motsvarande skillnaden mellan minimiimportpriset i tabellen nedan och priset efter import tillämpas, såvida inte tillämpningen av den värdetull som anges i punkt 4 plus priset efter import leder till ett belopp (det pris som faktiskt betalats plus värdetullen) som är lägre än det minimiimportpris som anges i tabellen nedan.

De berörda länderna	Produktutbud	Minimiimportpris (EUR/ton nettovikt produkt)
Folkrepubliken Kina, Japan, Amerikas förenta stater, Ryska federationen, Sydkorea	Produkter med en maximal järnförlust på 0,9 W/kg	EUR 2 043
	Produkter med en maximal järnförlust högre än 0,9 W/kg men inte högre än 1,05 W/kg	EUR 1 873
	Produkter med en maximal järnförlust högre än 1,05 W/kg	EUR 1 536

(4) För tillämpning av punkt 2 ska de värdetullar som anges i tabellen nedan gälla.

Företag	Värdetull	Taric-tilläggsnummer
Baoshan Iron & Steel Co., Ltd., Shanghai; Kina	21,5 %	C039
Wuhan Iron & Steel Co., Ltd., Wuhan, PRC	36,6 %	C056
JFE Steel Corporation, Tokyo, Japan	39,0 %	C040
Nippon Steel & Sumitomo Metal Corporation, Tokyo, Japan	35,9 %	C041
POSCO, Söul, Sydkorea	22,5 %	C042
OJSC Novolipetsk Steel, Lipetsk;VIZ Steel, Jekaterinburg, Ryska federationen	21,6 %	C043
AK Steel Corporation, Ohio	22,0 %	C044

(5) De slutgiltiga antidumpningstullsatser som ska tillämpas på den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkats av något annat företag som inte uttryckligen nämns i punkt 4 ska vara värdetullen enligt tabellen nedan.

Företag	Värdetull	Taric-tilläggsnummer
Alla övriga kinesiska företag	36,6 %	C999
Alla övriga japanska företag	39,0 %	C999
Alla övriga sydkoreanska företag	22,5 %	C999
Alla övriga ryska företag	21,6 %	C999
Alla övriga amerikanska företag	22,0 %	C999

(6) Tillämpningen av åtgärderna för de företag som anges i punkt 4 ska förutsätta att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura och ett fabriksintyg som uppfyller kraven i bilaga I respektive II. Om varken fabriksintyget eller fakturan uppvisas, ska tullsatsen för alla övriga företag tillämpas. I detta fabriksintyg ska det anges den faktiska maximala järnförlusten för varje band i watt per kilogram vid en frekvens av 50 Hz och en magnetisk induktion på 1,7 tesla.

(7) För de individuellt omnämnda tillverkarna, och om varor skadats före övergången till fri omsättning och det pris som faktiskt betalats eller ska betalas därför fördelas vid fastställandet av tullvärdet i enlighet med artikel 145 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1), ska det minimiimportpris som anges ovan minskas med en procentsats som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt betalats eller ska betalas. Den tull som ska betalas kommer då att utgöra differensen mellan det nedsatta minimiimportpriset och det nedsatta nettopriset fritt unionens gräns, före tull.

(8) För alla övriga företag, och om varor skadats före övergången till fri omsättning och det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas därför fördelas vid fastställandet av tullvärdet i enlighet med artikel 145 i rådets förordning (EEG) nr 2454/93, ska storleken på antidumpningstullen, beräknad på grundval av punkt 2 ovan, minskas med en procentsats som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas.

(9) Om inte annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära antidumpningstullen enligt förordning (EU) nr 763/2015 ska frisläppas.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 oktober 2015.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

BILAGA I

En försäkran som är undertecknad av en tjänsteman vid den enhet vid det företag som utfärdat handelsfakturan, utformad på följande sätt, måste anges på den giltiga handelsfaktura som avses i artikel 1.6:

— Tjänstemannens namn och befattning vid det företag som har utfärdat fakturan.

— Följande försäkran: ”Jag intygar härmed att den kvantitet kornorienterade elektroplåtar [kvantitet] med en järnförlust på [järnförlust] som tas upp i denna faktura, och som sålts för att exporteras till Europeiska unionen har tillverkats i [berört land] av [företagets namn och adress] [Taric-tilläggsnummer]. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.”

Datum och namnteckning

BILAGA II

Det fabriksintyg som avses i artikel 1.6 ska omfatta en försäkran som är undertecknad av en tjänsteman vid den enhet vid företaget som utfärdat fabriksintyget och ska innehålla följande:

— Tjänstemannens namn och befattning vid den enhet vid det företag som har utfärdat fakturan.

— Följande försäkran: ”Jag intygar härmed att de kornorienterade elektroplåtar som sålts på export till Europeiska unionen och som omfattas av det fabriksintyg, som visar mätningen av maximal järnförlust i watt per kilogram vid en frekvens på 50 Hz och en magnetisk induktion på 1,7 tesla, och storlek i mm, har tillverkats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i (berört land). Jag intygar att uppgifterna i detta fabriksintyg är fullständiga och korrekta.”

Datum och namnteckning